

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. D.V. SWAMINATHA MEN LIBRARY
TIRUVANNAMMALURAS 41
திருவண்ணாமலை

ஸ்ரீ 9 பாநாநுர்பேரில்

முத்துத்தாண்டவர்

பாடியருளிய கீர்த்தனமும் (60);

மீப்தமும் விட்டுப்போயிருந்த சிலகீர்த்தனங்களும், (10)
அருஞ்சொல்லுக்குரிய நூல்களும்.
சொல்லு அருஞ்சொல்லுக்குரிய நூல்களும்.

இவை

மதுரை திருச்சுவாமி

இரா. ம. குருசாமிக்கோனாவர்கள்

விருப்பகதினையு

புருங்கிமாநகரம்

வேம்பு முத்தவிராவர்கள் குமாரர்

நமசிவாய முதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னை குளே

நிரஞ்சன விலாச அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1917

88, அவதானம் பாய்ப்பையர் வீடு

சென்னை, குளே.

உ

சிவமயம்

முத் துத்தாண்டவர் சரித்திரம்.

சீராகருக விரி திகழ மீசா தாடரல் அடி பாக் கரு னசெய்யும்
பொருட்டு பாமசிவக திருமுகேயில் போனெழுந்தருளிநிரிநினை
றவதலங்களுள் ழுனருகிரகிநனா ஸ்சம நதசுவாமியளகிருவவகார
ஞசெயதுஞ் ஸபா ழுண்டருளிமமரமேஷத்திரமாதிரி ராநிலில்
வீற்றருகென்ற கேணி பாயநாகு வ சிவகதொண்டிபெய்யும் நேர்
றுபெற்ற குல்கெந் மெனறிக ராண பவ னேகிம போபொருச்சி
வநேசதுது ஸ்வாரக வ நுண்மில் மனகிநையினால் காலபிரகி
ரொன்று சம்பநிகர அக நுதல்களா தவ கங்குரிபகாசீபகொழில்
கற்றுவ வொளவதர கெய்யமுகால் காரண ழுலபகனாகு மீபரப
ப் பிரமபுரீசையுந் திருநிலை நாயகியாயுப் போணிபயபய்யும் பய
பகதியுட ர கலிசம் மெசயதுத ஸ்றையவதனில் அந்த சிவமயத்
தொண்டு செய்கின்றவனாய்சரி ஸ்சக ஸ்ன சிவநாடகோதகனம்
பாடிக்கொண்ட நதரு ழுந் சிவீடபாது மீபரபயககெகாதகிர
ததைக மேடெரொளபு நயபா ஆவாயற்றககா க்குமறு ஸ்சத
நதகாருக்கும் அரகியாகவிய நினை டால் அவள வீட்டுருதுபேர
கிறது சம்பகியில்லாய் அபரிடா ஸ்ன உலுபுறறு ழுந்நேசெய
யமவிற்குதாரா அபபடியிரு கககிர ழுந்நவமி கவும, மனவுருந
தமடைந்து சிவாலதகிற்போபச சுவாபியையும அமமைவையும த
ரிசித்துக கோதகிர பணவிசுலசா ஸ்னருநது ஸ்சியினால் சரீரததை
கிளைப்புண்டாகச கோதததுடனவா ஸ்னகிடவகுக்குளே ஸ்யபபடுந
துக்கொண்டு சிவததிபா ஸ்னகதுடனே நிதிநினை செயதுகிடாராஅ
து அந்தகமேயில் ஸ்தானிகருக்குக தெரியாமைபால் அந்தகஜாம
மனவ்வுடன கோயிறிருக காப டெடுகெசாண்டிபோய்விட்டாகள.

அவர்கள் போய்விட்டபின் ஸ்றமேகாததிறகெல்லாம் நித்தி
ரைநீங்கி எழுந்து மெய்யபிரிநினை ழும ஸ்சிபெணியினு வருந்தி
ததோணியபயபாத கோதகிரஞ்செயகார் உயிருக்குயிர வெங்கு
ம நிரைநதிற்கும ஸ்யமசிவா அனபனதுகருத்தகதைகிறருவன்
கொண்டு தமமிட்டாரகது துடையவளைப ஸ்ராததருள, அந்தகருநி

முத்துத்தாண்டவர் சரித்திரம்

ப்பையுணர்ந்துகொண்டு சகல புயிரகளை யும்பெற்றவளாகிய உடைய வளங்களுபகூர்ந்து ஆகதரோய்யாபி ரிய நற்கருநடையபு துவ யதுளவ குமாரத்திபைய போவத னுதிசன யடுகிறவரைபபரித்து நீயேன இப் புனிசனப்படுகிறபென

தாமே நான் பூர்வா என்னபா ய நவசாபீசனே கொலையாக கா மனியாதிசம்பவிகச ஆசனைய நுகதபாடுகிற துனநி வறுமைகா பென்பதென்று நீரிட்டதனலுப வநுகதுகின்றென்னென்று சொன னார், அதைககேட்டு நீ விசனப்பட்டு மனா ரப-உனக்குச சமாவிகதி நுகிற வியாதியும வறுமையும நீ வடி நீயா னாசப மடைவதற நகா ணுரு உபாயந சொல்லுகின்றே ந, ஆனலிபம்பாஉ நக்கு புகுதப சியுண்டாயிருப்பதுபோதகா னுகிதறது அகப பதிர அனனய'கொ டிக்கிறேன சரப்பிடுவதுகோயில அனப பட்டதையுடனொடுத கவாங்கிப்பிசித்துப் பிசிராகவடிவன்னகாபேயுத சரியாதிவகசக க்வகையெதுவோ அதனைசொல்லவே னடிபெனகி நாயில நக்க ளகுமாரகதிபோல வந்திருந மபாவதிபா நீ சிதாபரத்திறகுப போய்ச் சபாநாதரைபாடினா இந்நகிபாதிவக்செளக்கிபமடைய லாம இதுதான் உபாயமென்று சொல்ல

எனக்குப்பாட கடுதரியா நகாவுன்னென்று பாடுவேனென்று சொன்னா, நீ அதைகுறித்துப்போத்கிப நாபதிலை சிறசபைக கெதிரிலின்று தரிசிக நபப்பாது அளவுகிடுவதிற நவந்திருக்குந திருக்கூட்டதகாராலேன்னனொல உண்டாக்ந்தோஅததொ நீல முதலாக வைத்துக்கொண்டி பாடகதொடக னிலை பபாநதா கிற பையினுலேபாடவாகதுண்டிபா நவசாபிலிஉமைமயவாஒருமேகா தியாகமறைநதுவிடாந் அபாடிமறைந்துட்டவேஆசமுபிருநத னுயரமுங்கொண்கெனஞாபதத்திலே நுகருகா துமாத்நியென்றேபி ணைத்திருந்தேனே,உலோகமாதாவாகிப்பாராதியாரென்றுதெரிநது க்கொள்ளாதபாவியானேனுவவளவெவலாங்கட்டளையிட்டருவி யன்னதாய் தன்னுடைய உண்மையைகடுதரிவித்துளனக்குக்கேரிட் ருக்கிறவியாதியையுபிப்போதே திராதுவிடலாகாசுசிதம்பரகதுக குபோகும்படி கட்டளையிட்டருள வேண்டிநா ஆனலதிருவுளப்பா வ கெட்டியே அதுயாராலறிபதக்ககது ஒருவா லுமஅநியதக்கக கல்லவென்று எண்ணிக்கொண்டு அதுபிதவடிகுதிரைசெய்யாமலதிரு நிலையாகிசுநகிக்கெதிரிலவந்துகேகாததிரஞ செயதுகொண்டிருந தா,அப்படியிருக்கையி னுதயகாலமாவ தாலஸ்தானிகாமுதலானவ

பாகன்போய்த்திருக்காப்புநீக்கி உள்ளே சென்று அம்மரசுநீதியில் நிற்பவரை நோக்கிச் சமீபத்தில் வந்து சீஇவ்விசைப்படிவந்தாய் உன்னை உன்விட்டார் தேடுகின்றார் போயென்று வினவ தான் வந்ததும் தனக்குக்கிடைத்தகன்மையையுஞ்சொல்ல அவர் என்னே விட்டிட்டுக் குருக்கள் வீட்டி விருந்தவட்டைகையரிடத்திலிருப்பதைத் தகண்டது மன்றி அவர் முகத்தில் ஒருதேயுச விளங்கியிருப்பதையுட்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அன்றுமுதல் முன் போல் காண்டவனென்று அழைக்க மனம் இவ்வாவல் முத்துத்தாண்டவனென்று உபசாரமாக அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அப்பால் திருநிலையாக உக்காய்ப்பாடி பொழுது விடிந்தவுடனே புறப்படச் சித்தம்பரத்திற்குப் போனார் அப்பாடி போனவர் தலைநிலையில்லையைக்கண்டார் தந்திரத்தில் சடிகூடா வசமா கப்பணிக் கெழுந்து தோத்திரஞ்செய்து உள்ளே போய் வீதிப்பிரகஷணஞ்செய்ததில்லையுமவாயிரவரவாசஞ்செய்யும் விதியையும் பணங்கி ஆலயத்திற்குட் சென்று கிவகங்கையில் ஸ்தானஞ்செய்து நித்தியானுஷ்டான விதிகளை முடித்துக்கொண்டு ஈரவு நடவுடன் பசன்று சர்பிதானத்தில் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து எழுந்தது விதிதான் அனாநிபிரகதியால் மனமுருகிப் புளகமடைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகுமாடி பரசவப்பட்டு நிற்கையில் நடேசமூர்த்தியின் திருவருவால் தரிசுத்திற்குவந்திருப்பவர்களில் ஒருவர்க்குண்டாக அதனைப் பல்லவிபாகவதைத்துக் கொண்டு ஒருநீர்த்தனப்பாடித் தோத்திரஞ்செய்தார்.

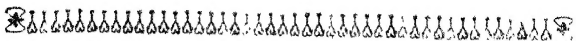
அதாவது (பூலோககபிலாசகரி சிதம்பரம்) என்று தோத்திரஞ்செய்வதைக் கேட்டருளிச்சபாபாதா திருவள்ளு நிற்பவர்களுடைய நுக்கிருந்த விபாதிமெல்லாம் நீங்கும்படி கடாட்சித்து ஸ்ரீதுன்பொன்பணம்பஞ்சாஷ்டாப்படியின்மேல்வைத்து எடுத்துக்கொள்ளும்படி கடடனையிட்டருளினார் தக்ககட்டளையையெறுக்க அஞ்சுபணத்தையெடுத்துக்கொண்டு தமக்குநேரிட்டிருந்த தீராப்பிணி திரும்படி ஆனந்தநடேசமூர்த்தி கடாட்சித்தருளிய திருவருளின் பெருமையை எண்ணியெண்ணிக் களிப்படைந்தபின்பும் பல்லவக பஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்தபிரியாவிடைபெற்றுக் கொண்டு சீர்காழிக்குப்போய் அன்றுமுதல் தினந்தோறும் சபைக்குவந்து அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசித்து அங்கிடத்தில் என்ன செலுத்தம்முடைய செவிக்குக்கேள்வியாகின்ற தோ அதையே பல்லவியாகவைத்துக்கொண்டு நீர்த்தனமாவது பதமாவது பாடிச்சித்தம்பரேஸ்வரர்கட்டளையிட்டருளுகின்ற பணமும்பெற்றுக்கொள்ளுகின்

றவர், ஒருநாள் சிற்சபையாகெதிலவந்து நிற்கும்போது சபாநாதர் கட்டிலையினை லங்குத்தரிசிக்கின்றதொண்டர்கள் யாதொன்றும்பே சாமலிருந்தார்கள, அப்போது (பேசாதேநெஞ்சேயென்று) ஒருகீர்த்தனம்பாடிக்கூட்டளைப்பிராரம்பஞ்சாட்சரப்படியில்தைத்தபண்தைதப்பெற்றுக்கொண்டிசீர்க்காழிக்குச்சென்றார்களுவாறுநடந்துவருகையில் ஒருநாள்பழையபிசீர்ப்பிரியினிநகர புறப்பட்டுச்சிதம்பம்பாநரிசுதததுக்குவருகையில் கொள்ளிடமென்னுமிடத்தில் அநிகப்பிரவாகர ஒருநாளுமே போகக்கூடாமையாககிருக்கவே சபாநாதரைதரிசிப்பதற்குக்கூடையென்னுமளகருங்கொண்டுகொள்ளிடக்கரைமேல்மின்று (காணாமல்வினிமல்) காலங்கழித்தேனையென்று(ஒருகீர்த்தனம்பாடினார் அத்தகீர்த்தனத்தைக்கூட்டருவிச்சபாநாதரிருவுளத்திறங்கிநுலாயகூர்ந்துபொகும்சீளங்க்கூட்டளைபிட்டருளணந்தநினைபுக்கூறுவருப்பாபணங்கவிப்பினால் தரிசனஞ்செய்வேனையென்றுஒருநாளைதகையபாடினார் அபுசுறையையிலவந்து சபேசகன்க்கண்பாடினார் (கூட்டரின்கண்குளிரந்தென்னுல் ஒருகீர்த்தனம்பாடினார் அதன்பின்) ஒருநாள் மருமபோது மார்க்கத்தில் தம்மைச்சான்றினை அகழகு (அருமருந்தென்கிற ஒருகீர்த்தனம்பாடினார் பாடினவுடன் விஷமிசங்கற்று, இவ்வாறு சபாநாதரபெயில் அநேகங்கீர்த்தனங்களும்கூறுகளும்கூறுக தோததிரஞ்செப்துகொண்டிருந்து சபாநாதரதுகருவியினால் அநேகமகத்துவம்மிளங்கப்பெற்றுக்கூடகொளிப்பாணிச்சகாசகாரபேரெனக்குத்தரவல்லாரோவாறிப்போய்) என்கிற கீர்த்தனப்படிமேலோது சிற்சபையில் ஒருநாளைகூடியுண்டாக அகழ்சேதியில் வித்தகத்துடன் கலந்துவிட்டார் .

சபாநாதர் துணை .

முத்துத்தாண்டவர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம்.

சபாநாதர்பேரில்.

முத்துத்தாண் வர் பாடியருளிய

கீர்த்தனம்-பதம்-இவைகளின்-அகராதி.

- - - - -

கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்.
ஹாஹாசிவ	௩௨	கண்டாயோ	௪௫	தெருவில்	௩௨
அப்படி	௪௬	கலந்துகொ	௪௩	தேடித்திரி	௪௫
அம்பர	௧௩	சனனிலுயற	௩௬	தேனாமொ	௪௫
அம்பலவாணர்	௨௨	கனவுகண்	௩௬	தேந்திரஞ்	௩௨
அருமருந்	௩௬	காணமுதறி	௩௨	நடனநாண்	௩௨
அவனேதேவ	௩௫	காணமுதறி	௩௬	நடிப்பவ	௨௪
அழைத்துவர	௪௫	காணமுதறி	௨௬	நாணமுழு	௨௩
ஆசைநீரவே	௪௫	செட்டி	௪௩	நாணவளி	௩௬
ஆடிச்சொண்	௧௪	சந்தமுதற்	௩௬	நிரந்தரஞ்செய்	௨௫
ஆடியபாதா	௧௬	சனபில்	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
ஆடியவேடி	௨௪	சமீபாசவ	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
ஆடினதெப்ப	௧௬	சரசமிப்படி	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
ஆட்டுக்காலை	௨௬	சாமிசுரச	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
ஆராராசை	௨௨	சிதம்பரமே	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
ஆநந்தத்	௨௫	சித்தரின	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
இனிசுமகக	௪௬	சிவசித்தப்ப	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
இன்னம்பிற	௪௬	சிவந்தமசுத	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
சசனே	௩௬	சிவனைபற	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
உணைநம்பி	௧௪	சிவனைபற	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
உன்பாத	௧௫	சிவனைபற	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
எத்தனைத்த	௩௬	சேவிக்கவேண்	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
உண்ணையென	௧௪	சொல்லவாரா	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
என்றுசென	௩௬	தனித்திருத	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
ஏசல்	௪௬	தீர்த்தமுதன்	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
ஏனோவம்	௩௬	துக்கியபாத	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
ஐயனேநட	௨௬	தெண்டனி	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
கண்டபின்	௩௬	தெரிசனஞ்	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬
கண்டவர்வி	௪௬	தெரிசனஞ்	௩௬	நிரந்தரமுதற்	௩௬

அகராதி முற்றிற்று.

வ.

சிவமயம்.

சாராரந்தர்பேரில்

மாரிமுத்தாப்பிள்ளை முதல்

சிலனித்துவான்கள் பாடிய

இவைகளின் - அகராதி.

—000000—

அம்பலக் காடி
ஆடவெடுக்க
இன்தவிடக்கு
இன்னமுமொரு
இன்னம்வயிர
உம்மைப்போ
உன்முதமாபா
எந்ததல்க்கை
எந்நாநாந்நாசமா
எந்நேரமுமொ
என்னகாரிய
என்னதுணி
என்னபினை
என்க்குச்சுனை
என்க்குதுணி

எஉ எனிந்தப்பார
எஎ ஓநுக்கால்செவிகித்
எக காலேத்துக்கி
அஅ சிவசிதம்பர
அஅ தாண்டவம்
அஅ திருக்க-த்கிற்கு
அஅ தில்லைச்சிதம்
அஅ சில்லைத்தவம்
அஅ தெய்வீகஸ்தவ
எய தெரிசிக்கவேண்டு
எஎ தெரிசிக்கவேரைப்
அஎ பரந்தனையடை
அஅ பாலந்திரத்திற
அஅ பாரங்கன்
அஅ விடுமம்பலகாமி

எரு
அஅ
அரு
அஅ
அய
எஅ
ருக
எக
அய
எக
ருக
அரு
அஉ
எரு
அஅ

முற்றிற்று

அஅ

உ

கடவுள் துணை.

சிதம்பரம்

சபாராதர்பேரில்.

பாடியருளிய

முத்துத்தாண்டவர்கீர்த்தனம்

கீர்த்தனம்—இம்—கலிபாணி—ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பூலோககயிலாசகிரிசிதம்பரமல்லாற் புவனத்திலேறுமுண்டோ

அறுபல்லவி.

சாலோகசாமீபசாருபசாயுச்சிய

சபைவாணராகந்தத்

தாண்டவம்புரிவதாற்

(பூலோககயி)

சரணங்கள்.

- க. நாலுமஹமேருவென்னும் நாலுகோபுரனிலையும் - நவரத்தனமணிகளாலொளிகித்தரமறுக்களும் மேலுலகையளவிடுத்தற்போலுயர்ந்தேவையில் விரித்தகர்பத்திரல்களும்
காலுலவுமாயிரக்கான்மணிமண்டபமும் - நவ - கங்கையிற்றைந்தசிவகங்கையின்விலாசமும் ஆலிலையின்மாலுமயனாலுமறியாதேரம்பலமேவுவோர்க் கற்புதம்புரிதலாற் (பூலோககயி)
- உ. வேதமுதலெனுமுலநாதர்தூபியுமேரு-வில்லியார் சிவகாமவல்லியார்கோயிலும்மாதவர் விண்ணவாருணிவர்தபோதனர் வித்தியாதரர் மாளிகைகள் சூளிகைகளும்
ஏதமொருசற்றுமனுநாதகட்டளைசாருமிரவிபோலிலங்குகின்றவிர்தாவிமானங்களுங் காதுலுற்றேகண்ட பூகலத்தோரெல்லாங்காணறுமுயிரங் கணவேண்டுமென்கையாற் (பூலோககயி)

க. மேவார்பொழியுந் தில்லைமூவாயிரம்புனிதர்வீதியுஞ்சைவர்திரு
வீதிமடங்களுந் தாவாதபசிதவிர வாவானென்னுஞ்சத்ர சாலையு
ம்பலசோலையும

பூவானிகளும்வயலு மோவாமலேபெருகு பொன்னிந்தியுந்தெ
ருவும் மன்னியவளங்கண்டுதேவராமுவாமுதற் பாவாணரனை
வருஞ் சிவஸ்தலத்தினில்திகந் தில்லைவனபென்சையாழ்(பூலோ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நல்பாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுமையா-சிதம்பரம்-சேவிக்கவேண்டுமையா

அநுபல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுந் சிதம்பரமூர்த்தியாந்
தேவாதிதேவன் திருச்சந்நிதிகண்டு(சே)

சரணங்கள்.

க. காராணமாமுதக் தைந்துகரததானை கற்பகராயனை முக்குறு
ணியானைச் சீரார்புலியிர்ப்பதிடெலை வாசல்வாள் தேவர்கிறை
மீட்குஞ்சேவற்கொடியானை (சேவிக்க)

உ. சிங்காரமான சிவகந்தகயின்மூழ்சிச் சிவகாமிசந்நிதிமுனபாக
வேவந்து பாங்காகவே பிரதட்சணமுஞ்செய்து பத்தர்சுள்தித்
தர்கள்பணிவிடையோர்தொழிச் (சேவிக்க)

ங. சிட்டர்பரவுந் திருமூலத்தானைச் சிற்பம்பலமென்னும் பேரம்
பலத்தானை அட்டதிக்கும்புக மும்பலலானை ஆண்டவனைத்
தில்லைத்தாண்டவருயனைத் (சேவிக்க)

ச. நல்லதிருவிழாவானித்திருக்கேரும் நாடெங்குமேபுகழ்நற்கோ
புரநான்குந் தில்லைமூவாயிரவர் வார்வீதியுந் திருமஞ்சனமு
மார்கழிதரிசனமுஞ் (சேவிக்க)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னபொருஸ்தல மின்னமொருகோயி
வின்னமொருதெய்வ மிப்படியுண்டோ

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலத்தினிற் பூமலராயன்
போற்றுஞ்சிதம்பரம் பொற்பதமேயல்லல்(இன்ன)

- க. காசிகழுக்குன்றங் களாஸநிரிகச்சிகாமலாயந்திருவண்ணாமலை யு
றை ரகசியமானதெய்வங் கட்டுகொடுக்கமுந்நடனமுமிந் தீதரளி
னமுமிங்கே (இன்னமொ)
- உ. பாலன்சந்திரசூரிபர்மண்டலம்-பாரிந்திரன்பதி ம்றிபமண்டல
ம் பூலோகத்திந்துக கைலாசம் வைகுந்தம்பிரமமண்டலத்துப்
துமையுமிங்கே (இன்னமொ(௩)
௩. கரிசந்திரிணி கள் பறந்து போஞ்சிவ கங்கையின் முத்திற் சனகச
பைவந்து தெரிசித்தளவினிற் றேலனுமாவன் தெரிசித்தவரைக்
கண்டாற்றேவனுமாவன் இன்னமொ (௩)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்பாணி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

தீர்த்தமுதல்முர்த்தியுந்தலவிசேஷபெங்கள்சிவசிதம்பரத்திரமரீன
அபுபல்லவி

கீர்த்தனஞ்செய்ப் பொருண்முனறுமொன்றென்று

தேண்மமேபோடுவதாசமமபகருமாறகபால (தீர்த்த)

சரணங்கள்.

- க. தெரிசித்தபோகநகரிமநினனாளுஞ்ஞெனுத்தமரீக்கிபங்க
ளுண்டாம்-பரிசித்தமீரதுலகு தினனுபிட்சிக்கும்பதுமசி
ழியோனாகலாம்உருசிகுந் தரவீடியுமனபாவுட்கொள்ளிலுறத்
திரன்பதவிபெறலாம்வருசிற்பாரானாதத் தாத்கமதிலாடவேவ
ஹேசரனுமேயாகலாம் (தீர்த்த)
- உ. கல்லுமுதன்மணல்களுந் துகள் கருநிலிங்கபெனக்கருதும்வேத
ங்களெல்லாந்திலைதனி லுண்டானதுளப்படியினீ ரெல்லாஞ்சி
விலங்கையென்றுசொல்லலாம் - தில்லை மாற்புகழரியகூபங்களா
னந்தகூபமென்றேபகரலாம்-வல்லநடராஜர்பதங் காணாமலை
தலத்திலவசித்தவருமுதகிபெறலாம். (தீர்த்த)
௩. சிந்தைதமிழ்சம்பந்தந்தரிசிக்கயாவருஞ்சிவசுருபமானகிரமும்
நந்திமுதலிந் கிராமுயாயிரப்புனித நும்காரதநுகதொழுதேத்த
வேவந்துதெரிசித்தவர்க்கு ராமுதபீரின்பயாழ்வுதருகின்றபத
மும்குதமுருகோதைசிவகாமிபங்கிரடமிங்கடவுளருள்வடிவா
கையால் (தீர்த்த) (ச

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரீலாம்புரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சிற்சபைதனிலே கண்டுகொண்டேனென்றும்

அநுபல்லவி.

அற்புதக்கூத்தனைநாடி அவனைபெங்குந்தேடி (சிற்ச)

சரணங்கள்.

க. வையந்தருசிவகாமிமாலைகொன்றை-மாலையெனவணிந்தானை
மாந்தர்க்குமுன்னாலேயெய்யும்நாள்வாசனையின்மேலேகடற்றி
ரையெனவெவருமபிறவிநீரும்வகையாலே (சிற்ச)

உ. அடியவர்க்கருள்புரிசுவாணைப்பண்டு அரிபூசை-வந்துடன் ச
ககரமழித்தேகாணைத்-துடியிடையாள் மலைமகன்பங்காணை அ
ன்பாய்தொழுவுற்றுகுகதிகொடுக்குத் தூசுவெளியானை (சிற்)

ங. தேவர்வான்கோனயன்மாலாதிகழ் மெய்ப் பைதி கழ்முவாசிரவ
ரில் நானொருவனென்றநீதிமுயர்பாடற்கருளானை-வந்துமூவுல
குந்தொழுதுதலைத்தனிநடனஞ்செய்சோதி (சிற்ச)

ச. முனிவர்புரிதவமகிழ்ந்தேயன்று யின்பமுடிவிலா-லருளளித்த
முதலே நாவென்றுதனியே-ரீயரிதியெனவின் றுநின்றசாட்சி
யைக்கண்ணுற் கணசுசுபாநாடுகேறின்று (சிற்ச) (ந)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆகிதானம்.

பல்லவி.

நடனங்கண்டபோதேயென்றன் சடலஞ்செய் பாக்கியமையா

அநுபல்லவி.

விடமணிந்தமண்டாமன்றுண் மெவுமம்பல வாணவுன் நடன

சரணங்கள்.

க. அரியயனுத்தேடிக்காணவுருவாய்நின்றகாரண-மரு மலர்ப்பச்
சிலைகொண்டுருகுமன்பாசிந்தையொன்று நடன

உ. அன்னைதந்தைநீயெயென்றேயுன்னை யேமிகநம்பினென் என்னை
யேநீகாக்கவேண்டுஞ்சொன்னசபைநடராஜா நடன

ங. பதஞ்சலியாக்கிரமபாதரி தயம்புருத் தாண்டவனைநிதம்பிரி
பாச் சிவகாமிசேசனைசிதம்பரேசனை நடன (ங)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈசனே-கோடி சூரியப்பரகாசனே சனகசபை

அநுபல்லவி.

வாசனே-யானந்தநடராஜனே

ஈசனே

சுரணங்கள்.

- க. அறியேனெஞ்சினேசமபிறியேன வருங்கருமங்குறியேனறி
வில்லாதசிறியேனெண்ணையாளாய்
- உ. நிணையேனுனை வேழம்புணையேன் சிவகங்கையி - னணையேன்
கொடியதிவினை யேனுய்யவேயாளாய்
- ங். துகியென்வணங்கா வஞ்சமதியேனென்றலுஞ் சபாபதியே
கம்பினேன்சிவகதியேதந்தென்னையாளாய் ஈசனே

கீர்த்தனம்-இ-ம்--செஞ்சுருட்டி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

அம்பரசிதம்பரபரம்பரசதாரந்தவடிகண்மறவாதநுருமனுதினமும்

அநுபல்லவி.

செம்பொன்மலைச்சிலைவளைத்த திவ்யபரமானந்தசம்போ

சிவசங்கர ஸ்ரீதாண்டவ நடேசா

அம்பர

சுரணங்கள்.

- க. கங்கைமதியரவக்காதிற் குழையபைபச் - செங்கைமழுத்துடி-
யசையச் சைவசடைபசையப்பொங்குபுரியசையப்பொற்பாத
சிலம்பசைய மங்கைசிவகாமவல்லி மகிழநடம்புரியும் அம்பர
- உ. நின்மலரிராலம்ப நிற்குணரிரஞ்சன - சிம்மையாணந்தபர சி
த்குணசொருபா - வன்மலக் கோணீக்கியருள் வரியுறவேயெ
னது புன்மையரவுமைக்காணப்பொதுவினடம்புரியும் அம்பர
- ங். துங்கமறையாகமங்கள் சொன்னவிதிவழுவாமற்சிக்காரமாமெ
ங்கள்செய்துதினந்தினமு - மங்காதநீறுபுனைவைதிசுழுவாயிரர்
நங்கோனென்றேபரவாநுமநடம்புரியும் அம்பர

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவாளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நீதபவாயெண்ணையாளாயிரு-மாதவர்பாடுகங்காளா

ஆறுபல்லவி.

தாதகிசூடியதோளா உமை-காதலா குஞ்சித்தத்தாளா நீதயவா
சரணங்கள்.

- க. ஒலிகடல்விடமுண்டநேயா - தீறுபுலியினதஞடையதுயாமெ
லியுமடியவர்சகாயா பதஞ்சலிபுலியணிநடராயா நீதய
உ. காலனைவதைசெய்தகாலா புலிப்பாலனையாண்டகபாலாவேல
னைத்தருமனுடலா ஐந்துகோலனைவென்றதிரிகுலா நீதய
ங். மூலப்பரவிபவினோதா திருநாவலூரன்விடுதூதா-யாயுரும்நம்
பினபாதாமகாதேவா கனகசகைபநாதா நீதய (க)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

உன்னைநம்மினேனையாசரணம் நாகம்

ஆறுபல்லவி.

புனைசம்போநடரரசா புலியூர்வாழ்சா உன்னை
சரணங்கள்.

- க. இருவர்தம்மிசைகொண்டநாதாதித்தியெனநின்று நடஞ்செய்
யுமிங்கிதப்பொற்பாதா-திருநாவலூரன்விடுதூதாதில்லைச்சிவ
காமி யொருபாகா சிதம்பரநாதா உன்னை
ங். மழுவிடைதரிக்கின்றதையா கொன்றைமலர்வாலைபுனைகின்றவ
டிசுடர்மெய்யாள முபுனிதுதிக்கின்றதுய்யாஅன்பரிடமாயிருந்தி
ன்பமுடனானுமையா உன்னை
ங். நெடியமாலையன் தேடிக்காணாதெங்கும் ரிறைந்தா வெலும்பெ
ல்லாமணிந்திடுமூணு அடியவர்தொழுந்தமிழ்வாணுதில்லையம்
பதிரடராஜா அம்பலவாணு உன்னை (ங்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

என்னையெனக்குத்தெரியச்சொல்வாய் தில்லைபொன்னம்பலத்தாசே

ஆறுபல்லவி.

தன்னையறியுமறிவதுநீ சற்றுநதப்பவொண்ணுதிப்போ
சாமிசமயம் என்னை

சரணங்கள்.

- க. பூதமுநானல்லபொறிபுல நானல்ல ஒதுமனாதி யொருநான்கும்
நானல்லபோதக்கருவிபுறம்பல்லவுள் ளல்லவாதமுநானல்லவெ
ன்று மயங்கும்.

- உ. ஒளியல்லவிருளல்ல உடலினிறைவதல்ல வெளிகுறுப்பல்லவி
ளக்கொத்ததல்ல அனியுமவஸ்தையல்ல வவஸ்தைப்பிரிவதல்ல
தெளிவுமறிவுமல்லதெரியாதல்ல (என்)
- ந. பாசமுநானல்ல பதிபாகநானல்ல பேசிலனுமல்லபெரியவுரு
வுமல்ல ஈசரிலங்க விளங்கும்பொருளல்ல கோசரமேயேகதேச
முநானல்ல (என்)
- ச. சேர்ந்துவருவதல்ல சேராதிருப்பதல்லஒர்ந்து, களிப்பதல்ல
வோராதிருப்பதல்ல போந்துவருவதல்ல சேராத் தனியுமல்ல
தீர்ந்தவுயிரேது தில்லைதேச (என்னை)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பரஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்பாதமேதுணைகிருபைசெய்யாயஞ்ச
லென்பாரெனக்கு வேறில்லைமெய்யா

அர்ப்பல்லவி

அன்பாகியம்பலததாடுபையா அனல்வடிவென வெளரி
பனகசயனமுதலினரனுதினநிரை கனகசபேசா (உன்)

சரணங்கள்.

- க. பலதெய்வமுந்தெய்வ மெனக்குறி யேனநின்னையலதென்மனத
திலொன்றையுமறி யேன்வலதெள்ள வுயிலலாச் சிறியேன மரு
வியவருநனை யிருளறவுருளா மருமுலகரு மகிழ்ந்திருநடராஜ
(உன்பாதமே)
- உ. உன்னளவினிந்தித்த மிரங்காதே வந்து சொன்னதெண்ணாத
பராமுகமேதோஉன்னுதலுவுவதெப்போவே உடல்வளைபட
வடரடல்வினைகெடவொருமடவர லொடுமிடம் நடனவினோதா
(உன்பாதமே)
- உ. இனியவரெவரெனக் கென்குறைதீரா யோகயினிவேரை வா
ழ்வித்தவுபகாரா தனியாய்பெருப்பற்றப்புவியூரசசமிகுபுயத
லிமுயலகனெரியமனிதபதமருள் தம நயசபைநாதா (உன்பா)

கீர்த்தனம்-இ-ள்-செளராஷ்டாம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

சந்ததமுன்பாதசேவை தநதரின்மேற்கிருபைபாராய்

அர்ப்பல்லவி.

செந்திருமேவும்புலியூர்வாழ் சிற்சடைக்கேசசுவாமி(சந்த)

சரணங்கள்.

- க. பண்சிலம்போசையளிக்கப் பாவியென்வினையொழிக்கக்
கண்களாணந்தந்துளிக்க கண்டென்மனதுட்களிக்கச்(சந்)
- உ. சிந்தூர்ப்போர்வையுமாடத் தேவர்கள்மறைபாட
ஐந்தெழுத்துருவம்நாட அணிமலர் தூவிக்கொண்டாடச்(சந்)
- ஊ. பங்குபத்தன்மால்காணப் பாதனேபொற்பணிபண
தங்குவில்லவாசுகிநாண சம்புவேயம்பலவாண(சந்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சித்தரின்னமுண்டோ பூலோகத்திற் சித்தரின்னமுண்டோ

அநுபல்லவி.

அத்தர்தில்லைவாழு

மம்பலவாண

ரூனந்தத்தாண்டவ

ராயரல்லாமற்(சித்)

சரணங்கள்.

- க. ஒப்பிடுவித்தைக ளெப்படியுலகத்தி லுடலேசெப்பாகவுயிரே
பந்தாக்ச் செப்பிடுவித்தைகள் வினையாடினபின்பு செப்புமில்லை
பந்து மில்லையென்றொளிக்குஞ் (சித்)
- உ. இதஞ்சொல்லிக் கின்னரர் கிம்புருடர்பாடவிளந்தனிமம்பிகை
கண்களிடப் பதஞ்சலிவெம்புலி யஞ்சலிபண்ணப்பதஞ்சலி
யாமற்பண்ணுஞ் (சித்த)
- ந. மாலொடுபிரமணுத் தேடரிதான மலர்ப்பதங்கண்டு வணங்கித்
தெரிசிக்கச்சாலோகசாமீப ராரூபசாயுச்சயந்தருள் தாண்டவ
ராயனல்லாமற் (சித்தரின்ன)

கீர்த்தம்-இ-ம்-கலியாணம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

காணாமலிருந்தாலென் கலக்கந்தெளியாதே

அநுபல்லவி.

பூணாமரவணிந்த பொன்னம்பலநாதனைக்

(காண)

சரணங்கள்.

- க. திரிபுரத்தையெரித்தாணைச்சென்னை யின்மான்தரித்தாணைக்
கரியுரித்துப்போர்த்தாணைக் கங்கைமுடித்தாணை
அரியயனுதித்தாணை யஞ்செழுத்தாயுதித்தாணை
உருவிவியையெரித்தாணை யொளியெண்ணிற்றூனைக்(காண)

றித்தாண்டவம்புரிந்தென்னை யாண்டவனெனவரு மாண்டவ
பெனுமப்பாயும் முண்டவாசிலம்பணி (பாத)

௨. கந்தரமுர்த்தியார்தமிழுக்காகவும்பர் தொழுதிடத்துதூர்கி
சைந்தனபாக ஆந்தமின்பாவைக்கு முன்பதாகவந்த வரகா
செகிரி திரிபுரமெரிபட நகைபுரிவரதாயாமரகசியமான ()

௩. ஆஸவீடபருந்துஞ்சர்வேசன் கங்கையணிந்தவன் மாகமிலை
மாமலைவாசன் பாலுக்கிலையவுடைமகிழ்நேசன் சதுரராதை
ரிமுடி மிசையுறைபவனமுல நிகர்கவறவிடவா வெகுநிறை
வையுமலிபவன் (பாத)

௪ அ-ரோத்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடின தெப்படியோ நடனம்நீராடின தெப்படியோ

ஆடிபல்லவி

கேடியமெய்ப்பொருளே, வளமேவும் சிறம்பரத்தேயொரு
சேவடி தூக்கிநின்றாடின (ஆடின)

சரணங்கள்.

௧ ஒன்றல்லரண்டல்ல ஒன்றிரண்டுமல்ல நன்றல்லநீதல்ல நாத
விசுவமலை அன்றல்லவினமல்ல வாதிபந்தமல்ல மன்றுள்பா
கத வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

௨ ஆணல்லபெண்ணல்ல வனறவாயுமல்ல கானாபுடமல்ல கச
லுத்தருமல்ல சேசனல்லவையொரு தேவர்க்குள்ளேதேவ வா
றுத்தருசனசுமடநகைக்கொண்டாட (ஆடின)

௩ பூக்களல்ல புறம்பலலவுள்ளல்ல வெங்காளலை விளங்கும்
பொருளல்ல ஆதவன்மேலே யவையுபயிவல்ல மாதுமை
யாள்பச்சை வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

௪ பஞ்சநாணமல்ல பஞ்சபுத்தமுமல்ல நெஞ்சிநினைவுமல்ல நினை
விற்கணவுமல்ல அஞ்சமுதமுமல்ல ஆடிதாரமுமல்ல வஞ்சிம
ரகத வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

௫ அ-ரோத்தனம்-இ-ம்-யோதனம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடிக்கொண்டாநாத வேடி கனகக்காணக்கண

பொருளையேண்டாபேர

ஆடிபல்லவி

நாடுத்துதிப்பவா பங்குலுறைபவா நம்பந்திருச்செம்
பொனைபலவாணை (ஆடிக்)

சரணங்கள்.

க. பங்கயச்சிலம்பனைந்தாடப் பரதர்சதங்கைகசன் கிண்கிணென்
முடப் பெரங்கமுடனே யுரித்துத்தரித்த புலிதேவாஸைந்
தாடச் செங்கைகரிலைநிய மான்மழுலாடச் செய்பொருது
மைகரை முயல்குனாடக் கங்கைகரையிறைச செஞரலையா
டக கனகசபைதனிலே (ஆடித்)

உ. ஆசைநளமணிமாலைகளாட மாடுமரவம்படமவிரித்தரடச் சோ
லிகொணவறமலராததொடையாடச் சிதம்பரத்தேநாராடபே
ரணியேதியா திகிலேழுவாபிசம்பேர்களுமே புகிதனுக்கொண்டு
கிளமுடக் காரணிதாளி யெழித்து வில்முடக் கனகசபை
தனிலே (ஆடித்)

ங. நிர்ந்தக்கணபதி வேலர்நின்றாட நின்றாயனமா னுட விரதிரா
ட முப்பததுமுந்தே வேடிதேவமுடனே முனிவருமகிணமுட மெ
யாபாதநிமேஷம பதந்ரஸியாட வியகாமபாதரும நகதியுமா
ட ஒப்புற்றசுவ காரியமமையுங்கூடவேரினமுட (ஆடித்)

உ-நிர்ந்தனம்-இ-ம்-செளரராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சம்போசனகரமுலாதேவா சதாசிவ சம்போசனகரமுலாதேவா

அதுபல்லவி

செம்பொற்சபையிள்ளுடனஞ்செய்யுஞ்சிதம்பர அரகாசிவசம்போ

சரணங்கள்

க. அரிபிரம்மாவுக்கரிபோனேட்சித்தந்தெளிந்த வண்பர்கள் தமத்
முரியோனே புனகங்குளில திரியுமுபுரமெறிசெய்த சாசிதா
னந்தபர ஹரஹாசிவ (சம்போ)

உ. ஆனவரத்தாண்டவரயா கைலைவெற்றைய ஆனசத்தவனைரட்
சித்தகேயா மருவாரகொணவற புனலொடுமதி துமையபுனை
யுஞ்சிற்பர ஹரஹாசிவ (சம்போ)

ங. இருமுனிவர்க்கருளுநநாதா ஸ்வாயிரவரென நுமர்ச்சனைசெ
யப்பொற்பாதா வெணையாண்டருள திரிபுரசிவகாமி தினமும்
மருவிய ஹரஹாசிவ (சம்போ)

உ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநரபக்கிரியை-வாதாளம்

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர் பாடியபாதா

அதுபல்லவி

நீடியவேதாநிலை நிர்ந்தவினோதா

(ஆடிய)

சரணங்கள்.

- க. இருமுனிவருமொரு நிருபனுமருகினில் உருகியருகினம்
பொறுவெனவே (அடிய)
- உ. ஷங்கராஹ் துமியுந் துடியுந்தலில் தித்திமி திமிதிமி தித்திமியை
வெய்ய (அடிய)
- ந. மாரமுலையுடையாள் சம்பரமத்தொடுகாண உம்பர்தொழ
பெரு தெமபாமதனில் (அடிய)

உ. - மொத்தனம் - இ - ம் - காணுட சரங்கம் - வு - தாளம்.

பல்லவி

பெரிசெத்தன வினமுத்தி பெறலாமடிமுதலான
பெரிசெத்தன வினமுத்தி பெறலாம

அறுபல்லவி

பெரிசெத்தன வினமுத்தி பெறலாமடிமுதலான
திருமபரமபுரி தெமபரமேவனத் (தெரி)

சரணங்கள்.

- க. அரணமன்முதனைச்சங்கரமொன்முதனைத் துங்கரமொன்முதனைத்
யிற்குங் காணாந் பாணைச்சுறாதயாபாணைப்பாரத்சுயபாணை
த்திலலையிலாந்ச்சிதம்பரகேசகங்கரணத் (தெரி)
- உ. பாயணையாண்டபாயணை மலைகள்கொணை அழிவில்லாங்காம
ணைத் தூயணைமலையாயணை நாலவதையாயணை தரவண்ட
ராயணைசுவாயணைத் (தெரி)
- ந. நகரையாபரகேசனை ஷங்கரபிரகாசனை நகலாசவாசனைப்
புரகனைசெயுமன்பாடுசெயுத திரிபுரநாதனைசுவகரமிருக
னைச்சபேசனைத் (தெரி)

உ. - மொத்தனம் - இ - ம் - காணுட சரங்கம் - வு - தாளம்.

பல்லவி.

மாயவித்தைசெய்குமுனை அம்பலவண்ணன்
மாயவித்தைசெய்குமுனை

அறுபல்லவி

மாயவித்தைசெய்குமுனை காயமென்முதடுத்தாக்கொல்லி
நேயமானவெளிதன்னி லுயராமாய்க்கூட்டத்திலிருந்து (மொ)

சரணங்கள்.

- க. உண்டிபண்ணிவைக்கொண்டு கொண்டு கொண்டுபொருண்
நன்றுக் குந்திதுக்கும் நவையிருக்கொண்
பண்டுநா லுய்வையெங்குட்பாரெங்குநா ளுய்வையெண்ணு
-அண்டாந்தொழுவம்பலத்திடுண்டி சட்டியாடிக்கொண்டு ()

முத்துத்தாண்டவர்கீர்தனம்.

உ. உன்னிருநுறங்கிருன் உருவார்தேரோட்டுகிருன்
சங்கீதசுதைமீட்டுகிருன் தானேதீபங்காட்டுகிருன்
மங்கையுடையகட்டுகிருன் மலைக்கண்காட்டுகிருன்
ஆங்கிலகபீடமாக விந்துமங்குமாயசைந்து-மாய

ங. கூட்டுகிருன் வெருண்டை குட்டுகிருன் தத்துவத்தின்
மாட்டுகிருனுலகமபா மாட்டுகிருன் திண்ணையுமார்
அட்டிபுலையனாட்டி ஸந்தரமுமையத்திறவன்
காட்டிமயலிலாழைப்பபால் வட்டிபுலையுதிருது-மாய

ஊ. மலர்நாமர்லகிணர்லுமல்ல வாய்வுமல்லகைய்வுமல்ல
பெயர்வுமலல்லவாணுமல்ல பேயர்வுமலினறவும
ஒவ்வரிவிருத்தஞ்சையு முண்டுபண்ணிக்கொண்டவன்
உணாமாய்காரணென்று கைக்குள்ளேயுஞ்சிக்காமன்-மாய

உ-உர்த்தனம்-இ-ம்-பொகடை-எத்தரவா

பல்லவி

ஆட்டுக்கலைத்தாரும் என்சாமிவாதாட்டுக்கலைத்தாரும்

அநுபல்லவி.

ஆட்டுக்கலைத்தேடு மம்பலவாணரே
காட்டுப்பிலியுமபாம்பு காத்துக்கொண்டிருக்குது-ஆட்டு
சரணங்கள்.

க. கின்னரர்கீர்புருடராகியார் வீணையர்செருடகார்தருவர் சித்
தவித்தியாதரர் தன்னிகரிலலாத தந்திராமக்திரா சரணஞ் ச
ரணமென நிநுண்கூட்டுகிற்ப் பொண்ணின்விமானத்தா சிவி
வைவரகனத்தர்பூதகனுதிபாபோரநிபாடிவரும் அன்னவாந
னத்தர்பூதகனுதிபா போற்பிபாடிருமப அன்னவாகததன்
விண்ணாலேறவாயனுட்டுக் கலைத்தேடிக் கோட்டுப்பணியா
யினான். ஆட்டு

உ. முப்பத்துமுக்கொடி தேவர்குமரங்களுந் முனிவராவரும் நி
விதன்களையொருந், செப்பமானசந்திராதித்தருக்கடிச்செய
செயென்றுபாதகமததேடுகொகா ஓபயில்லாதகாளி ர
மபலத்தேதின்னு உன்றுகைக்காடு தொக்கோமென் றுடுகொ
ள், பெயயபகாருமதககலைனகருததந்தலவேண்டுமறுப
த்தஞ்சாமீனையாட்டொருஞ்சாமி ஆட்டு

ங. ஆக்கியதிகைவார்த்திக்குப்பாலகருபாதினவரவருமநரநனை
வருகதகநிதாவுவரகநப கொடியுஞ்சந்தித்துப்பாதகைக்
காததககொகைநுடல்வா பாக்கியொருசெயதலண்முயலகரு
ருகாலையாற்றி முதுகினையிலவைத்துச் சமந்துகொண்டான

தூக்கிப்பொற்றூளை எனக்குத்தந்தாற் றலைகமக்குஞ் சமக்கும்
போதும்போதும்போதுஞ்சுமந்தே ஆபீசி

உரு-கீர்த்தனம்-இ-ம-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிதரிசனம்கண்டு சபலமானேனானே

அநுபல்லவி

வாமியொருபாகர்ச்சபவாணராதிசபையில் சாமிதெரி

சரணங்கள்.

க. அனுகூலமுமடிபேரற்று மடியர்தம்மை நினையாதமனிதனை
மீடெறவரமருளவே, தன்னவெனயோபாதசாஸ்திரவிதி தவ
ருமற்றினமுழுமைகாணநடனஞ்செய்தருள்விற்ப்பையில் சா

உ. சோமனுயர்ந்திபரப தூயதாவிய கெயிறைத் தாமமணிபுஞ்
செஞ்சடாபரனார், பூம்னமுதன்முடிவோரகணைமமாதவருட
ன் சாமளசொருபாபணியேசபாதனிலே சாமி

நட. தேவாதிதேவரும் திலைமுவாயிரவரும் பாவாணர்முவர்தமி
ழ்பகாடிபவரும், நாவாசஸேபுமுருது புவாலர்ச்சனைசெய்து
காவலென்றேறுதிர்குமகனசசபாதனிலே சாமி

உரு-கீர்த்தனம்-இ-ம-கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அம்பலவாணரேநீரே யன்பர்க்கன்பானசுவாமி

அநுபல்லவி.

செம்பொற்கினிமொழியாள் சிவகாமிநாதர்நீரே-அம்ப

சரணங்கள்.

க. காலணையுதைத்திரே காமனைளித்திரே
வேலனைசன்றிரே வேதவஸ்துவமரீரே-அம்ப

உ. திருபுரமெரித்திரே திங்களைத்தரித்திரே
கரியையுறித்திரே காலகாலருபநீரே-அம்ப

நட. இடையில்கலையும்நீரே ஏகப்ரமமுபநீரே
விடையின்மேலவருவிரே வெட்டவெளியும்நீரே-அம்ப

உரு-கீர்த்தனம்-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆராராசைப்பட்டார் நிற்பாத்துக் காராராசைப்பட்டார்

அ. ப. பல்லவி

அருள்பாராய் பதந்தாராய் அயர்நீராய் புலியூராய்
நின்பாதத்துக்

காரார்

சரணங்கள்

- க. கனகமேலியன் பகைசயனை அஞ்சனுடன் பதஞ்சலிபோற்
ற அனவாதமுங்கனகசபையு ளாடி சிவந்தென்னைத் தேடிய
பாதத்துக் காரார்
- உ. பரகவித்தலெங்குணற் போலுற்றவந்தகன் பாசத்தின்மேலியே
நேசிப்பதேதுவிச் சேவித்தலேனையிலே முத்திபாலிக்குந்தே
வே யெண்ணையாண்டுகோவே நின்பாதத்துக் காரார்
- ங. அருவரைதன்னை இருபதுசையாலனைக் குபலன கொண்டு
தெதராவணன் ஒருபதுதரமநெரியவே முன்னொருவிரலான்
று மருமலர்ப்பாதத்துக் காரார்
- ச. மூவாயிரவரும் பூவாரானிரரும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்
முனிவரும் தேவாதிதேவனே வாவாவென நேத்திடும தேசா
சிவகாமிநீசா நின்பாதத்துக் காரார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராவி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நானேமுழுதும் நட்பினேன் கனகசபையானே நின்பாதத்தானே

அ. ப. பல்லவி.

ஆனேவாகனமரககொண்டோனே புலியூரானே

அழியேநாணசிறியேன் பிரிவாகருள செயலாய் நானே

சரணங்கள்

- க. விடியாமியார் கொடியாபக்கிற நிமிர்ப்படியாதருள் செ
ய்யவுந் குடியாயிருக்குமுன அடியாருடனே யெனனைக்கூட
டாய நாட்டாய் தருநடனம் நானே
- உ. கணவிலானவிலு மனதுமுனைநாடித் தனிபாடி துதிசெய்ய
வுந்தினைமுமவநதானே யருளுநபதியை யெனனைத் திருநா
ளவருநாளொருநாளுநககண்டு நானே
- ங. அந்தரிசிவகாம சுந்தரிமணவாளா வந்தரிதொழுகாளா திந்
திரிடி குடி குதித்திமியெனவாடுஞ்சிவனே சிவனே சிவனே துணை
பென்று நானே

தாளகீர்த்தனம்-இ-ம்-கௌளிபந்து-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனேநடனமாடியபொப்பாதா ஆனநதக்கயிலாயனே

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

(ஆடிய)

க அநிசுமவாணன்ரு முறவாமரகினைமுட்ட அக்கரதந்து
பிரிதமனிவெல்லாமை... அதுமருகினைசங்கொக்கங்கருகிற்
புள்ளி... கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

(ஆடிய)

உ விரிச்சொருசொல்லா விரிச்சொருசொல்லா... மென்கைமான்
மருபா... மென்கைமான்... மென்கைமான்... மென்கைமான்...
மென்கைமான்... மென்கைமான்... மென்கைமான்... மென்கைமான்...

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

கதணகவெழுத்து கதணகவெழுத்து

முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனம்.

Q. 67

அதுபல்லவி.

14692

சுடி ப்பயலே அகங்கை

முடிப்பவனே மற

படிப்புவேண்டிட்டு

குடிப்பவனே (நிடி)

சுரணாக்கள்.

அரியமயனும்விண்ணமர்முனிவருமனதுதந்தார்! பனகசயன
முட உருகியுருகியுள்வொளியும்! வெளியேயொளியும் வெளி
பெறையுயர்துகிசைய

சுரி ஓ சுரி குகு சுரி குகரி குறுதாம்

தாடக்தாம்

திரிசுதிரிசு திரிசுதிரிசுதிரிசு

தீம்துத்தீம்

சரி(கு)கரி(கு)குதாம்

திரிசுகிரிசுகுதீம்

குநிகுகரி(குகு

திரி கு, திரி கு கு

தத்தெதய்யததெதய்யத்

தரிகிட,தக,ததிங்கணத் தேகா மென்று

(நடிப்பவனே)

ஆண்ட ரண்டமு மண்டலங்களுமஞ்சலிசிரபந்நனத்தொ
டுகண்டுகண்டுளாந்நந்நுபெரங்க்க்கணங்கலின் றுவணங்
கியின்புற

சுந்தரந்தக சுந்தரதகதாம்

தாம்பத்திரம்

திருந்திருந்துக திருந்திருந்தும்

நீ ம் த த் நீ ம்

தந்திதந்தகதாம்

தந்ததுந்திதீம்

தந்ததந்தத

திந்ததிந்தி

தந்தெதய்யத்வெதய்யத

தரிகிடதகத ததிங்கணத்தேதாமென்று

(நடிப்பவரே)

பட்டரானவாசிட்டுரானவர் பத்தரானவர் முத்தரானவர்
இட்டமாம்புலிசுட்டி ராத மிணங்கிசின் றுவணங்கிபின்புற

தகதகதக ததததத தம்

தாம்தத்தாம்

திகு த்துகி த்துகி த்திகு த்துகி த்திகு

தீம்துத்தீம்

தகதகதகதாட திகததிகதிக

இம்

தகதகதகதகதாம் திகிததிகிதிகி

தீபம்

தகதக , தகதக திகிததிகிதிகி

தக்ததெய்யத்தெய்யத்

கிரிகுடகதக ததிங்கணத் தேகாமென்று

(五) 五

சுருணங்குள்.

- க. பாசுச் சிலம்பு தலர் லீர் லீர் என்ப பையம்பொறு குழைகள்
பலிபலிர் பலிபென்ன கொதுமுறணைத் ததெய்ததெய்தத்
தெய்யெனனை விரிதுதர் அறுபடைச் சூயம்பொன் தரிததுக் கு
ஞ்சாக்கதைக் கொள்புரததது துண்புர்க்கதைப்புண் சிரிப்பிற்
சங்கரிததுநின் ஆனந்த
- உ. மால்சைமச் சுவர் துணுதது நணுவென் வாரலாயன் தாளங்கனீ
ரகனீர்ததுநீ மென் வசு லோ வரிழிமா னை சபா சபா சபாசென்னை
சிறக்கக்கிண்கிணிர்ததுந் துறைஞ்சூட்கிந்ததுங்கென்று பிரக
கச் சொர்க்கமடங்குந் திறக்கச்சபைநிற்க ஆனந்த
- ங. பத்தர்க்குள் தேசமவிரீரவிரீ விரீ மென்னப் பதஞ்சலி வியாக்கிரர்
ஜெயாஜெயாஜெயாவெனனை சித்ததயாங்குகி வாகிவாகிவாவெ
னனை திருந்ருச்செந் துணச் சூகுகிந் துயிஞ்சுந் செந்தவார்கென்ற
வசுநிக்கைக்கைமப்புயசு பெயசு கயடுகுகுத் தொவிரியெடுங்க ஆன

○ ○ ○

கொள்ளிடக்காரமேல் தின்னுபாடியது.

சீர்த்தனம்-இ-ம் -காம்போதி ஜம்பைதாளம்.

உள்ளேயே.

காஞ்சிமலவீணிலே காலங்கழித்தேதாமே

ஆ. து. பி. லி. லி.

சேடனாப் போற்றுந்தில்லைச் சிதம்பரஸ்தளத்தை 'காஞ்சிமல்'

அந்நாங்கள்.

- க. சேரன் ஷோழன் பாண்டியன் ரண்ணியவன் மன் கேசபுரமுஞ்ஞ
ரவீரப்பள்ளபுர செய்ததிறுமநில்களும் பாருலதும் பேரற்றுநிலை
மபஞ்சா ஸ்தம்பபடி சந்நம் ஆரணங்களுஞ்ச்ச சீருவாயிரக்கால்
மண்டபமும காணாமல்
- உ. கன்னையுயர்நிறைந்த சிவசுக்கையும படிநதுவையும மன்னகசிவ
காபியம்மை வாசல்பணிமண்டபமுந் தீங்களைணி தீருமலநார
தருடசநதிதியும ஓரங்குஞ்செவ்வம் பேரலுயர்ந்த தங்கப்பேர
மபலமுந் காணாமல்
- ங. நிர்த்தசபை கனகசபை சிற்சபையின் தெரிசனமும முத்திபெ
றலாமெனவே முழங்குஞ்சின்னத்தொனியும் பததர்க்குட்சிற
ந்த கோவிந்தராஜர் சந்திதியும சுற்றிலுந்துவங்க மன்னசொர்
னக்கொடியுமரங்கள் காணாமல்

ச. தில்லைநாயகியார் முனிவர் பெரும வீதிகளும் - அல்லும்பகலு
மனிக் கமனன நான சிறப்புஞ்-சொல்லைய மடங்களுஞ்சோலை
களும் வாரிகளும் - ௧௮௦ திருநெட்டங்களுந் நானுதெருவீதி
களும் (காணாமல் ௩௪)

சீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தெரிசனஞ்செய்வேனெ முத்திவகாங்குந் திருவம்பலவானேசனை

புதுபல்லவி

அரியயவிரிய நய ந மரியாதையலனை
கரியுரிடே ராசசகந் சருணைக்கடலைத்தேடி

சுரணங்குள்

க. செஞ்சடை மதியங்கையுந் திருமுகஞ்சிறந்த பங்கயச்செங்கை
யும் பருசாட்சரப்படியும் பாதததணிசிலம்புநெஞ்சாரவேறு
தித்துநின்றெனதுகண்ணாரத் தெரி

உ. காலியுடன்வாநனைருமுனிக்குங்காட்சிகொடுத்த காதனைமா
லுடன்பணி யிரணியவனமன்றனகருள்காலகாலனை யன்பர்
கருத்திற்குடி கொண்டானைத் தெரி

௩. சிவராமிபிரானசேனை யெனையாண்டருள் தில்லையம்பதியேசனை
அவனிதொழுதயாபரனை யென்னையனை சிவசிதம்பர தேவசிற
றம்பலவாணனைத் (தெரி ௩௫)

சீர்த்தனம்-இ-ம்-புதுபல்லவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டபின்சுண்ணிரிந்தேரண்குளங்குடலக் கரைகடந்தேன்

புதுபல்லவி

அண்டார்புருளைச் சுருணைகடகலை யம்பலத்தைகண்ட பேர்க்கரு
ளமோகலை புண்டபவரண்டமும்படை யெனையாண்டவனை வித்
தியத்தாண்டவராயனைக் கண்ட

சுரணங்குள்

க. அந்தப்பிறைகங்கைதா னைசந்தாடவே யமரர்முனிவர்சிவசி
வவென்னவே சந்திசுதயன்புடன் தம்புருநாரதர் சங்கீதமே
பக்க விறைசூர்க்கைநாடமல் மத்தளம் கொட்டவே வேதங்க
ணீரென்று தாளமுழங்கவேதிரதேநாந்திரிகிடதோதிடியென்ன
வேசந்தித்து நிறைமுடும்பர்கள கோனைக் கண்டபின்

புதரித்தடுமதாதும், மண்டலமெல்லாம் விளங்குங்கண்டசாத்
தற்கும் என்று

௨. மெய்யெல்லாம்வெண்ணி றுவிளங்கியவற்புதவழங்குகைகளிலே
தரித்திரந் நங்கன னுப்டமநதமும் பையரவம்புண்ட கையாற்
பயந்தீர்க்குமதாதும் வையமெல்லாமய்யவங்கண் வரவீகங்கை
யாதும் என்று

௩. குஞ்சிதபாதச்சுழகுங்குறித்தேவார்பாதச்சுழகுங், சுஞ்சன்மு
டிமாலையொடுநவியிப் பதங்கத்தாதகுங், கொஞ்சமொழி சிவகாமி
கூடனிற் சூழமுதப நெஞ்சைவிட்டு நீங்காமறிதமுமனங்கனிக்க
என்றுசென்றுகாண் பினெனதுகண்குளிர ௩௮

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

ஆனுபல்லவி.

காணமுத்திரநத்திலைத் தானுவாயிருந்துபஞ்சபாணனைக்கண்
றாலெரித்த, சோணாகிரிவல்லவா புறண நந்தரத் தமிழ்முவாணருக்
கருள்செயும் நிர்வாணரெனும் பேரமபலவாணர்தஞ் சிவந்தபாதங்
காணமுத்திரபெறலாமே காண

சாணங்கள்.

௧. பண்டுவிடமுண்டு நிலைண்ட புரஹரசம்பு முண்டகத்திருமறா
ளப்புண்டரீகரர்சுவர் னுதிக்கொண்டசிவசககர பிரசண்டகாலனை
யுனைத்துத்தண்டனைபுரிந்தேசா புண்டரீகமலர் த்தாளாக் கா

௨. பஞ்சவநமநிலைசர் சூஞ்சரகரும்தார் வற்றிசெவகாவிசேசர்தஞ்
சமென்றடைந்தவாகம், நெஞ்சிலுசயபபுரிசதவித்தருகனகசபே
சர் செஞ்சிலம்பணிவொளிர் குஞ்சித்தாண்டமலரைத் கா

௩. தேடரியதிகற்பாதமடாடாபபுணணிக்குவேடனுக்கருளிமுவ
ர்பாடவேமவமகிழ்த்து, நீடியொஞ்சடைநுறையகங்கைபுனை
ந்துகடிவொளிர்நடராசாடிய மலர்ப்பாதத்தைக் கா ௩௯

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபாணி-ஆகிராகம்.

பல்லவி.

ஹரகரசிவசிவநமச்சிவாயா வொங்கனம்மைசிவகாமசவுந்தரிநேயா

அதுபல்லவி

பாவுந்தொண்டருக் கன்புசெய்யுஞ்சகாயா நித்தியபதமபெறு
சமயத்தி னிதம்பரிவாயிருந்து மிதம்பெறவினையாடுஞ் சிதம்பா
தேவா. ஆரகர

சரணங்கள்.

க தினமும்நின்பதசேர்வை சேவிக்கவேணுமிந்தத் தெரிசனமே
மோட்ச பலமெல்லாங்காணும்நினைவெல்லாமந்த ரூபமாய்த்தோ
ணுமென்றும் நித்தம்பலதேவதைகள் சுற்றம்பலவிருந்தாலும்
வெற்றம்பலம்மாது சிற்றம்பலமாமோ. ஆரகர

உ யாவருக்குமுயிர்க்குயிரா உறைந்தாயேபரம ரகசியமாகவெங்
கும்நிறைந்தாயே மூவர்க்குமுதல்வனுய்ச் சிறந்தாயே கருணைமு
கதர செகநகரகவென டயிடுபுகதர வாடமருக்காதரன் ஆர

ந பாதிமதியணிந்தபாஞ் சோதியன்பாய்ப்பணியுந் தொண்டருக்
கெல்லாமதுபூதி ஆதியுமைபதியாகிய நீதியிகவும்பரமானதிக
பர ரூபபரம்பரமான சிதம்பாதேவா ஆரகர

சக-சீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

யார்க்குத்தெரியுமையா சபாபநீ ராடியவிறதைதானையா

அதுபல்லவி.

தூக்கியபாதாதிரி குலமுங்கையிலேந்தித் தும்புருநாரதர் கிம்
புருடர்கின்னரர்சூழப் பொதுவிலன்பாதாழ வாடினவிற்தையார்க்கு
த்தெரியுமையா யார்க்

சரணங்கள்.

க பாதச்சிலம்புமசைய உமைமகளிடப்பாகத்திற் கூட்டியொகிய
வே வேதகிதங்களுநின்றோதவே மழுவேந்திவிடையை விட்டி
றங்கிச் சடையைபிரித்துக்கொண்டு வேளைபார்த்து வொருகா
ளைத்தூக்கிக்கொண்டு யார்க்

உ குண்டலம்ரண்டுதுலங்க திருச்சடையிற் குளிர்கங்காதேவிகு
லங்க பண்டுசுந்தாற்காகப் பரவைக்குத்தூதுசென்று பதுமநல்
லழகிய வதனவிழிசுமந்த பாதம்நோகாமற சாமவேதம் பாடிக்
கொண்ட யார்க்

ந. திருச்சிறந்தபலம் வாழ்வோய்ப்பத்தி வலையிற்செகந்துதித்திட
விழ்வோய் தரித்தித்தோம் துமித்தித் தித்தித்தித் தீநிமி தகத
கதரித்தித் தித்தித்தித்தித் தாத்தியெனத் திருக்கத்தாடிய வி
ந்தை யார்

சுட-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்தரஞ்சிதபா தரிசைகண்டு தொண்டுசெய்வாய்மனமே

அதுபல்லவி.

சந்தரந்தில்லை சிவகாமிபங்குரார் தானந்தமாகிய
வானந்தநாடகச்

(சந்தர)

சரணங்கள்.

க. அட்குதன்முண்ணுளிலைமனதாதித்தேடு மரக்கன்றலைகணெருங்
கிடச்சூடு பெச்சியார்பார்பும் புலியுங்கொண்டாடும் மேலாளு
சிதம்பரநகன்னினின்றிடுவது, சந்தர

உ. வெஞ்சினத்தேமனுயிராமடிக்கும் வீட்டின்பந்தத் தெண்ணந்
தண்ணமுடிக்குச் செஞ்சிலை பன் கண்கணியும் படிக்குஞ்சிறந்தம்
பலந்திலெய்மது ௪ ௫ ௬ ௭ ௮ ௯ ௧௦ ௧௧ ௧௨ சந்தர

ந. நல்லவர்கொண்டவரவர்போற்றும் நம்புமடியார் பிறவியை
மாற்றுக திருக்கோவையார் பூசுகசெய்தேத்துத் திருமால்தன்
கண்ணை மலரெகச்சுற்றஞ் சந்தர

சுட-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூக்கியபாதத்தி னோக்கொளிகண்டு சும்மாயிருநெஞ்சமே

அதுபல்லவி.

தூக்கியபாதத்தானக நண்டவர்மேடுசித்தி சொன்னேன்சொன்
னேனமுக்கா லும்வெற்றி தேக்குங்கருணைசிவகாமியே சத்திதில்லை
ச்சிதம்பரங் கண்டவர்க்கே முததி தூக்கிய

சரணங்கள்

க. பாக்கோமனபரவரவர க்ரஹுப பார்ப்பதெல்லா தவாகவேதோ
லும்கு வாகுதபன அக்கொட்டாததுநு மன்னுண்டனமுனக்கு
வெய்யா ளுந் தூக்கிய

உ. பிறப்பிறப்பென்றுத் தூயபோயொளிக்கம் பேரின்பமானசு
மேயளிக் கும் மதப்புநினைப்பு மிலாதமிளிர்க்கும் மன்னுடை
யாளஞ் கொண்டெளிர்க்குத் தூக்கிய

௩ தத்துவமெல்லாந் சலைதரிமாறுந்தானே நாமானவி...ங்கண்மீ
தேறும் அத்துவிதப்பொருளாகியேயிற்று மானந்தவியல்பவமிர்த
ம்முனனாறுந் துக்கிய

சச-சீர்த்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவந்தபாதத்தைக்காணவேறுமென்று சிந்தையினினைமனமே

அறுபல்லவி.

தவக் கனக்ருபாயன் கருமொமெனத்தில்கைச்சுபையி
கடனமிக்ககாரவராயன்

சிவந்த

சரணங்கள்.

௧ அம்பாதிவின்றலார் கையறா...பு மாணாபவகாரங்
தீரகதலைவராகு உமபாயர் குமயரிநடிகட்கு முலகிலுளாளபர்
களுககு போமெயென்றடிச் சிவந்த

௨ பதஞ்சலிபவற்கும வியாந்நிரபாதந்ரும பவனாறுந்நடனாஞ்
செய்த பாதங்காணபதற்கு நிகழ்வனாருளினிலே துதிக்குமன்
பர் நினைவினுக்கனனிலும் நினறுகடம்புரிசுது சிவந்த

௩ காளியுடனேகடி வாதாடினவர்கை கண்டதில்லைக் காதாற்றிக
ட்டதுண்டிப்போது தாளியுடமபிற்றுகி பானமமுவுமேகறித்
தொந்தோமெவ்றொருகாலைத் தூக்கிவினாடிச் சிவந்த

சச-சீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்நவாரணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அவனேதேவர்க்கண்ட

னவனேதேவர்க்கந்தலைவ

னவனைத்தினமுமினை

மனமே

அறுபல்லவி

தவனேசர்பாணிநிதம்பரவாச

ருகரிருஞ்சிற்பைகட

ராஜனெவனோ அவ்வொவ்வினா

அவனே

சரணங்கள்.

௧ இகலாதியைகனைகனைநெற திகழுவ பழிலான நோடுபெவ
னோ புல்லாதிபூமிபான்மாவத பாசபரிபூரணமானதெவனோ ச
கலாநியெவர் சராசரமாகியே நின்ற சமபுநாதனெவனோ அகலா
தியமராகக் காதாரமாத் தெய்வமாமகாதேவனெவனோ வவனெ
வனோ அவனே

உ. உருவாலுமருவாலு முருவருவதினாலு மொளிரும் பீர்மமெவ
னோ விரிவாலுமுயர்வாலு மெவ்வுயிர்க் குமுயிராய் விளங்கியமெ
ய்யனெவனோ ஒருநாலுமறையாலு முடுகக்கைளினாலும் ஒதொ
ணநாதனவனோ அரியாலுமயனாலுமடிமுடியறியாத வாதிமு
ன்னாதினெவனோவவ நெவனோ அவனோ

ந. பேரானவரிசிரமேறிப்பாளந்திடும் பெரியதானுமெவனோநேரா
னபங்கயன் சிரமதைக்கின்னிடும் நிமலனமலனெவனோ ஏரான
மதனை முன்னுதலின்விழிப்பினு வெரித்தபகவானெவனோ சீரான
புலியூரீர் சிவகாமிபங்களுஞ் சிற்சபாபதி யெவனோ வவனெ
வனோ அவனோ

சக-கீர்த்தனம்-இ-ம்-புண்ணுவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மறவாதிருநெஞ்சமே உனவ்விது யிறவா மருந்தாமே

அநுபல்லவி.

நறுமாமலர்ப்பொழிக்குத் தில்லையம்பலராதர்க்குஞ்சிதச்
செம்பொற்பாதமிமைப்பொழுதும்

மறவா

சாணங்கள்.

க. நிச்சயமாகவேகேளா யஞ்செழுத்துண்டுநிற்கும் நிலையயறிந்
துச்சரித்துக்கொண்டு வைச்சவழியே சென்றும் அச்சமறவே
கண்டு மன்றுளானந்தடமின்றே கண்டுகொள்ளென்றும் மற

உ. பழையவடியார்திருவடியில் வீழ்ந்தெழுந்து பணிசெய்யவே ய
விரங்கிமனமகிழ்ந்து பிழைவராமற்காத்துத் திருவடிநிழலிற்
பிசகா திருக்கவைப்ப ராசையாய் நீ எப்போதும் மறவா

ந. தினவரமுந்திரு மூலத்தானமேசென்று தெரிசனம்செய் சிவ
காமிசந்நிதிக்கண்டு அனவரதமுஞ் செம்பொனம்பலத்தாடியவம்
மையப்பர் பொற்றூள் செம்மையாகக்கண்டு மறவா

சள-கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிவனைமறவாதே

நினைமனமே-ஒருக்காலும

சிவனைமறவாதே

நினைமனமே

அதுபல்லவி.

அவனியுடன்பகிரண்டங்ஊயு மளித்தாண்டவனைத்
தாண்டவனையரசம்பலத்தானைச்

சிவனை

சரணங்கள்.

- க நடவாதநடத்தைநடந்த லும் கூடியடையாதகொடியகலியாவு
தொடர்ந்தாலும் படையாளர் சிறுமடர்ந்தாலும் மாதாகடை
மனைதோறும் நிகலகாத்து கடந்தாலும் சிவனை
- உ பெண்ணைசைவத்துபிடித்தாலும் நம்மையெண்ணாமலே ஒருவ
ரேசிபடித்தாலும் புண்ணுகிமனதுதுடித்தாலு மோய்ந்துகண்
ணுகிசெவியுடிச் சூல்கள்துடித்தாலும் சிவனை
- ங வாரியுளறியிறைத்திட்டாலும் பொன்னம்மேருகிரி வீறுபட
விண்ணுடைபட்டாலும் பாருலருவாழ்வதுகெட்டாலும் முந்த
யாருமறியாத பரியாமனினதொட்டாலும் சிவனை
- ச அரியபிரமபசங்களழிந்தாலு மின்னுமிருசுடருமாறி எதிரேறி
யிழந்தாலும் வருணனும்மண்மாரி பொழிந்தாலும் நாளூந்தரும
கெறி பசருமறைதவறிமொழிந்தாலும் சிவனை
- ரு மருமலர்களணியும்பாணைத் தேவதருவாகிக் கதியின்பந்தருங்
குருபாணை உருவாகிவருந் திகம்பாணைநீலத் திருவுடனே நடன
மிஞ்சுகிறம்பேஸ்வரனை சிவனை

சஅ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-தொடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பேசாதே நெஞ்சமே பேசாதே

அதுபல்லவி.

பேசாதேநெஞ்சே பின்சொல்லிப் பேசியுந்தா னென்னகண்டாய்
ஈசர்புலியூரில்வனர் நேசரனுபூதியல்லாந் பேசா

சரணங்கள்.

- க சிங்கரவிடைபிங்கலை சங்கரவழிபோகாமற் பொங்கமாகவே
நிறுத்தி எங்களுக்குரு ராயர்பாத மேத்திக்கோ மனைதத்தேற்றி
க்கோ அருளைக் காத்துக்கோ அஞ்செழுத்தையும் போற்றிக்
கோ நானென்றசத்தம் பேசா

உ ஆமைபாயைந்துருப்பையு மூமையெழுத்துள்ளிருத்திச் சேரம
சேகரபதந்தை காடுமனக் கருத்துளவையத்து நாடிக்கோபொ
ரானைகத்தடிக்கோ முத்திவழியைக்கூடிககோ ஆனநதக்கத்தா
டிக்கோ நான்நரசத்தம் பேசா

ந ப பக்காரோசுறுண்டு வெட்டிவிடலைத் தருக்கொண்டு எட்
டுதெய்துளையுண்டு பொட்டுடைசொபதாபு பிழை
டுகட்டுவாநுளையுண்டு கருமது ஆண்டவன் தன்னைபுலத்தி
ண்டவன் தன்னைகேண்டான் பேசா

சகூ-கீர்த்தனம்-இ-ம-நாநகரபக்கிரிவை-வகுதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரமேநினைமனமே மென்மட்டேழச்

சிதம்பரமேநினைமனமே

சிதம்

ஆரபல்லவி.

சிதம்பரமேமுத்தி

சின்மயமாகிய

பதஞ்சலிபூசிதத

பாதரைக்காணச் சித

சரணங்கள்.

க ஆகமவேத புராணவுல்லாச சிவோகமகேச நடேசரைக்
காணச் சிதம்

உ தக்கிட திக்கிட தரிகிடவெனவே திக்குநடனமிடும்வேத
ரைக்காணச் சிதம்

க திந்திமிநிமிதிநிதிமிதிமெனவே விரதை நடனமிடும்வே
தரைக்காணச் சிதம்

ச சந்தனலேபன சம்பிரமலாவிரு சந்த வசந்த வசந்தவை
போகரைக்காணச் சிதம்

ஞ பத்தியருட்சிவ காமசவுந்தரி முத்திதரும்பராசகதியை
க்காணச் சிதம்

ஊ தரணியிலனைவருத் தமியொடுதித்செயு மிணியவன்ம
விநாதரைக்காணச் சிதம்

எ தேவர்கொழுவிரு மாலயந்தெதி முவாயிர்ப்பூசத்தமு
ர்த்தியைக்காணச் சிதம்

இடு-கீர்த்தனம்-இராகப-பிபாகை-வகுதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனமேநினைமனமே சபாகாதர் தெரிசனமேநினைமனமே

அறுபல்லவி

தெரிசனமேமுத்தி
வரிசைநடம்புரி

பரிசனமேநிக்ய
வாழ்சபைவாணர் தெரி

சரணங்கள்.

- க கஞ்சமலருதயன கஞ்சவனிதைபதி கஞ்சநயனன் பணி தெரி
கஞ்சமலாததான்
- உ ஆதமதுட்பொரு ளாகிநிறைந் ததரகாமகிஷ்ணு கோ தெரி
ளாகாசலீகர்
- ந கனகாமபாகரகனகசடா கரகனகசபாகர கனகசபேசர் தெரி
தெரிசனமே நினைமனமே

௧-கீரத்தனம்-இ-ப-பல்லவி-௩ கதாளம்

பல்லவி.

தோகதிரைசெய்மனமே உனகென மா கதிரமுற்பனமே

அறுபல்லவி

காந்தெனையாருந் வெண்ணீற்றனை வாசகம்
பாற்றியவாசகநாத் கூத்தனைபழகினம தோ

சரணங்கள்.

- க நசனைக் கன சமேசனை ஞானபாநா நசனை வேர்சொ
ல்லுடைய சனைப் பகந்தலிஞ்சனை செயுஞ்சாலைசனைக் தெர
கயலாசனாசனைத் திருநடராஜனைப் பனைத்
- உ பரணனை யாண்ட நஞ்ஞணனை வாசகி நரணனை யககினிப் தெர
புணனைமால் தேடுஞ்சேணனை நிதயலையணனை முத்தி
நிர்வரணனை யமபலவாணனை யரணைத்
- ந வேளனைமுண்டகததாளனை விழங்காளனை விபூதிக்குள
ளனைப் பாம்பணிதோளனை யடியவாசகாளனை யாதிவா தெர
நாளனை யுணமமணவாளனை யாரணைத்

ருஉ-கீரத்தனம்-இ-ப-பல்லவி-௩ கதாளம்.

பல்லவி

நிர்த்தமிடுதிருசசிற்றமபலவம ரிசரமலிமனமே

அறுபல்லவி

விதனைவருமுதபி 11-௧-௧ நஞ்செவ்வ
மெத்தவருமொன்று மொருமுதபி ௧-௧-௧ நஞ்செவ்வ

சரணங்கள்

- க செந்திருமாலையனிகதிரன் மாதுவாசெய்முனிவர் செ
யசெயவெற்றிடத் தருகிரமாயொருகரணைத் தூக்கிக்கா நிர்
ளிழுவன தானுதோதிமிதிமிக்கிமிமலென

- உ சாலபுலனத் தவாவர்போற்றிடச் சந்திராதித்தர்கள் தா
முத்துத்திட்டிச் செகணதோதிமிதிமித்திமிதிமி திருத்
தாரு தாருதிக்கிட தத்தியென நிர்த்
- ங் அந்தமுள்ளமாலே சொந்தசவுந்தரியான சிவகாமியம்
மைமகிழ்ந்திடத் தந்தநாதன தானதானதன தக்குதிக்
குடிரு தளங்குதாவென நிர்த்

இரு-கோத்தனம்-இ-ம்-நாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தேடித்திரியாதே நெஞ்சே தேடித்திரியாதே

அறுபல்லவி.

தேடித்திரிந்து திசையாதேநெஞ்சே
சிறின்பத்தாலே ஜெகமெல்லாம்பஞ்சே தே

சரணங்கள்.

- க நரனென்றவாணவந் தன்னையேநீக்கு நாதரந்தப்பேரொ
ளிதன்னிலேதாக்கு மோனமாடந்திரத்துண்மையனோ
க்கு முத்திக்குவித்தாய் முழுமதியாக்கு தே
- உ ஆத்துமஞானிக்கு மெய்தனிற்சொட்டு அண்டரண்டப
கிரண்டங்கள்விட்டுப் பேராணவானந்த வெள்ளத்தை
மெட்டுப்பேச்சுரையற்ற விடந்தனைக்கட்டு தே
- ங் போட்டவிடத்திற் பொருள்தனைத்தேடு போதநிஷ்டை
யுட்புகுந்ததூரியாடு காட்டமுடன் சற்குருபாதந்தேடு
நாலாமபத்திலிருள்ஞானவிடு தே

இரு-கோத்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிளியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கண்டாயேமன நடேசனைக் கண்டாயேமனமே

அறுபல்லவி.

அண்டமுழுதும்பிரம்ம மென்றுதோன்றலினை
கொண்டவஸ்துவாய்வந்த புண்டரீகபுரத்தைக் கண்

சரணங்கள்

- க தொந்திப்புநீக்கினையே மெய்ஞ்ஞானத்தின்சந்திப்பு வா
ங்கினையே செந்துப்பிரளயகனம் மென்று பகவீரவா
யந்தக் கரணமேயானந்தம்கடலுஞ்சிக் கண்

சரணங்கள்.

- க ஆசாபாசத்தைத் தூத்துடனக் கதினுனுண்டோ சொல்வரத்து
பேசாமலனுதினம் பிழைக்கும்வகையைத்தேடி பெருமான்பெ
ருமான் பெருமானென்றுரையாமற் கெட்டு
- உ விழலுக்குமுத்துலை பாட்டுசும்மா வீணுச்சிறைத்தென்னப
லன்காட்டு, பழகப்பழகவெட்டுப் பழமென்றுசுக்குமோபரணே
பரணே பரணென்றுரையாமற் கெட்டு
- ங. சஞ்சலமேதுணக்கடங்கு குருசாமிபதம்பணியத்துடங்கு, வஞ்
சகமேவேண்டாம் மன்னன்பெண்ணம்பல வரதா வரதா வரதா
வென்றுரையாமல் கெட்டு

சீர்த்தனம்-இ-ம்-நாம்போதி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி

இனிகமக்க முடியாதேகும் தில்லை

அதுபல்லவி.

வனத்துறையுஞ்சிவகாமவல்லி யுமைபாகா

சரணங்கள்

- க மலத்தினுண்ணீர்ந்த புழுக்கடு துன்பவாரியைம்புலிவடர் வா
மும்பெருங்காடு, சலத்துளியாமேலிந்தவிடு இருமை தனைத்த
லெனுஞ்சனனந்தனையெடுத்துப்போடு இனிச்
- உ ஒருநாலுபேர்கமங்குமுட்டை நரனொருவனே சுமப்பணிந்தவு
டன்மாயக்கூட்டை, மருளிலாப்பழங்காயக் கோட்டைசன்ன
வாசலொன்பதாகியே வருமபழைவிட்டை இனிச்
- ங. வருவாதவூரையுங்காத்திர இரண்ணிய வன்மனுக்குத்தனதாக
மவரவேரீர்பார்த்தீர், திருநாளைப்போவானையுஞ் சேர்த்தீர்காளு
ஞ்சிற்சபையிலானந்தத் தெரிசனந்தந்தேற்றீர் இனிச்
- ச வருவதென்றுவலர்க்கொன்றைதாரும்வந்துவாழாதவாழமிந்த
மலமயக்கந்திருந், திருவருளானைக்கி என்னைப்பாரும் பார்த்து
ச்சித்தமகிழ்ந்தானந்தத் தென்மதுரைசேரும் இனிச்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சா தநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்பிறவாமலையாளாய் கேளாய்

அநுபல்லவி

பொன்னம்பலவாணவாகா பூமதனைவென்ற யோகா நிரந்தரமும்
ஏமசடையிலைவபோகா புலிபூர்ச்சிவகாநிலல்லியுமைபாகா இன்
சரணங்கள்.

- க காய்மேரிலையென்றெண்ணி தீபபாவமேபண்ணிமரபநரசை
நண்ணிவருந்தலேமுடியாது பாவஞ்செய்யாமலிருந்தகலவுமொ
ண்ணுதுதவஞ்செய்தாலு மிருந்தஜனனமும்போதும்-இன்
- உ தொலையாச்சனனததாலே அலைவாய்த்துரும்புபோலேநினை
பாச்சமுலின்மேலேநின்மனதருளோநாட்டி யகலாதகன்மனி
னைகளைவிட்டோட்டி யழிவில்லாதசின்மய விடுமாட்டி-இன்
- ந நின்னருளினிலைவந்தேன் சுந்நிதி தனையடைந்தேன் முன்னம்
வினையைத்தறந்தேன் மூண் . கடுவுண்டதுயா வணங்கினரை
யாண்டருளுமெவருநேயா கனகசபைதாண்டவந்தராயா-இன்
கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கலந்துகொள்வென்திலை பம்பலந்தன்னிலே
காரணங்கடந்த பூரணத்துடனே கலந

அநுபல்லவி

- க கூறுறுவருகத்தொடருமிருமைக்கொடிய வினைகளடிமோடகன
றது சாற்றாமெரியபுலன மெல்லாங்கொண்டு தானதுவானது
நானதுவாகந் கலந்து

சரணங்கள்.

- உ கட்டுரை கேளாதவன்மனம் யானவைத்த காவலற்றங்கியென்
னேவலாளாயது, தொட்டுமறித்திங்கெனைத் தப்பாரெவாச்சொ
ல்லற்கரியதோர் நல்லவுறவினிற் கலந்து
- ந செங்கோட்கடவுட்பதமுமயானமுஞ்செய்ய கமலத்தோன்கை
யுஞ்சலித்தது, நங்குறுநாதன்குறியும் நிகழ்த்தது நம்பலமான
பேரம்பலச்சோதி கலந்து

கீர்த்தனம்-இ-ப-ஆரபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாணிக்கவாசகர் பேரெனக்குததர வல்லாயோவழியேன்

அருபல்லவி.

காணிக்கையாகந்

கொடுத்தேனுளக்கென்னை

ஆணிப்பொன்னை தில்லை

யமபலவாணு மாணி

சரணங்கள்.

ச. நோயும் வருமையுள்ள ண்டைட்டோதே நோக்கரைந்தா கீரகநோக்
கிலிடாதே நோயுந்தருமாந்ரவித னுவிடாதே சந்திதிரிவ்வையாதே
ஆயுமிளமரிவாருடி யமர்ந்தி யத் துவிதமூர்ந்திபுத் தியளித்து.
தியுமறுமை யெதாநிலாதுதன்னுளு சிற்சபைமந்திர தெய்வா
தேவா மாணி

உ. சட்டிவேவிட்டுந்நிடத்துமென்னுதே காலேக்கரங்ளக்கட்டுமெ
ன்னுதே கொட்டிமுழக்கிட்டு கூகுவென்னுதே, கோரணிகொ
ள்ளாதே, பொட்டிபொருவர் புலம்பவராந்த ஏழப்பிணத்தை
யெழிமன்றிடாதே சிட்டாத்தொழுந்திரு கட்டளைமேவுளு சிதம
பரதேவாதிருந். ராபா மாணி

க. கட்டையின்மேல்வைத்துச் சுட்டுவிடாதே எள்ளக்குழியிற் பு
தைத்துவிடாதே பட்டுமபணியுந் தரித்தயலோர்வந்து பாலன்
ளிக்குத்காதே கிட்டியொருவர் சடங்குசெய்யாத்தேகேட்டவரெ
ல்லாக் கிடைக்கத்தகுமெனனச், கிட்டிப்பவன் பணிசிற்சபையி
மேவுஞ் சினமாயுபா சிதமபரநாதா மாணி

ச. ஆப்பருப் பிங்கத தடைநதனொன்றுமாருர்வெண்கறியேறின
ரென்று, செப்பரியதிரு ஞானசம்பகந் தேசுடன் செனருரெ
ன்றும், இப்படி யென்னையனைத்து விடாதே எமமாணிநுதப
டியெயிருந்தச் செப்பவருவீர் நடம்புரிமேவுஞ்சிதம்பரதேவா
கிவரமிகேவா மாணி

ரு சிற்பாதற்ப்பெயப்பொருளுங்கண்ட சித்தரெல்லோருமறிவை
நதுகேரிச்சுத்த, தற்ப்பதபாபநாலாஞ் சதுகினிபாநமுஞ்சாய்ச்சி
யமுடபெறலை, பொறுமூரிரிமிமையார்சொந்திடப் பெபன்
னாசலாடுகதிரு வாதுரைநாளிற் கற்பூரதீபமபோ லென்றனுட
லைக்காகசபையிற கலந்துகொள்வாயே மாணி

முத்துத்தாண்டவா

சபாநாதர்பேரில்பாடியகீர்த்தனம்

(நிறுத்தி)

உ.

திருச்சிற்றப்பலம்

சபாநாதர் துணை

முத் துத்தாண்டவர் பதம்.

பதம்-இ-ம்-உய்யாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருவா வருவாரென்றென் பசு கததம் நெருவார் வரல
வார்தாரென்பாரைக் காரன் கிலேன்

ஆறு பல்லவி.

தெருவிற்கும்வாசற்குந் திரிவார் சமீபமெல்லாக்
தில்லாபுரீசர்முன்போய் கல்லமென் னபுத்தொல்லவார் வரு

சரணங்கள்

க நிலவிலுலாவச்சொல்வார் சலவைப்பன்னிரைப்பார் கலவிக்கு
வேறையென்பார் மலர்மெதையிதுவென்பார், சமீபமெல்லாக்
கப்பலமோ நானேதுசெய்யஉலகாருந் தில்லாய் சமுனியென்னை
யணைய வரு

உ நாமறியோமோசாமி நாமதஞ்செய்வாரோ நீமயங்காதேயென்
றுபூமலேற்றவருவார், நாமனார்வருவாரென்ன செமனார்வந்தா
லெனன பூமலர்வாடுமுன்ன என்செய்யென்முன் வரு

ந கங்கைசடையிலாடச் செங்கைகிற்றுபுராடப் பங்கயமெனும்
கைகொள் மங்கையர்கள் கொண்டிட நங்கைகியகாமிமொங்கை
சேர்புயமாட செங்கைகிமிமாடச் சதங்கைபாதத்திலாட வரு

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி

தேனார்மொழிமாணன் தன்னைச்சேரீர்மயல்திரீர்

ஆறு பல்லவி.

மாமனாகத்தேயமபல வானுபணிபூண தேனார்மொழி

சரணங்கள்

- க அளகமதுசரிய முகமலர்வளைநெரியக் களபமுலை புளகமெழக்
கலவிசெய்யத்தருணம், வளமைபெறுமக்கு மாளிகைமார்பாவதி
ருபா, களமார்விடவூண்தில்லைக் கனகசபைவாண தேனார்
- உ அன்னைதான் வகைபெரவே துணையானமாதருமேசவே, கன்
னன்மாமதனெய்யவே மலர்க்கையிற் கங்கணந்தொங்கவே, எ
ன்னதான்செய்வாள்சொல்லீர் மயலெளிதல்லவேநில்லீர், மன்
னுந்தர்த்துதா தில்லைமன்றுளாடியபாதா தேனார்
- ங சந்தனஞ்சுகும்தென்பள் மனந்தகைத்தால் பகையென்பள் ஆந்
தியுந்தனலென்பளொரு வல்லுநூறுகமென்பவள், கொந்தார்
கொணறைத்தாமா நறுங்கோதை யம்பிவைவரமாரிந்திரன்றிரு
மாலயன்றொழுமீசா நடராசா தேனார்

பதம்-இ-ம்-ஆஷாடகன்னடம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பேசவுமொண்ணுதோ கோபமேதோ தென்புலியூர்

அநுபல்லவி.

நசரேயுமக்கு நானுகாதோ

பேசவுமொண்

சரணங்கள்.

- க வருந்தினுனைழைக்கவுமாச்சேர உம்முடன்பொருந்தாத வெண்
னைச்சேர்ந்தா லேச்சேர இருந்தவிடமெல்லா மவன்பேச்சேர ஆ
வள்கையின்மருந்துதான் றலைகேகறிப்போச்சேர பேச
- உ மாதவர்வகைமாலேமனம்நொமோ வெண்ணைத்தள்ளரீதமோபெ
ண்பழிவினைபொமோ, காதலறியாதவாரீர்தாமே சுந்தரனார்
துதரேயிப்படி செய்யலாமோ பேச
- ங கொந்தலாமளியிற்சேரந்திரே சேர்ந்தனைந்துசந்ததம்நீங்காம
யல்தந்திரே, அந்தமின்னுர்தம்மைநினைந்திரே சிவகாமசுந்தரிபா
கரே மறந்திரே பேசவும்

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அப்படிபிப்படிசெய்ததற்கொப்பினேன தப்பிதமோதில்லைதாண்ட

அறுபல்லவி.

பொற்படியேகொடுத்
மெப்புடன்வந்தென்னை

தெப்படியாகிலும்
யொப்புடன்கூடீர் அப்

சரணங்கள்.

- க வாலையிலேசந்தச் சோலையிலே முத்துமாலையிலே பொன்னோலை
யிலேசெய்த, வேலையிலேயந்தி மாலையிலேதென்னஞ் சோலையி
லேசாமலையிலேநீர் அப்படி
- உ மேடையிலேமலர் குடையிலேவிளை யாடையிலேயுறவாடையி
லே, நீராடையிலே யென்னைக்கூடையிலேமுத்தாடையிலே கை
போடையிலேநீர் அப்படி
- ங் காளையிலே யென்னையாளையிலே சொந்தக்காளையிலேறியே வா
ளையிலே, யிந்தவேளையிலேநல்ல நாளையிலேகற்பகச்சோலையிலே
யாசை மீளையிலேநீர் அப்படி

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-எக தாளம்

பல்லவி.

சரசமிப்படிசெய்யலாமோசாமிநீர் சரசமிப்படிசெய்யலாமோ

அறுபல்லவி

வரிபெறும்வினோதரே வளர்சிதம்பரநாதரே

சரச

சரணங்கள்.

- க ஸ்தனத்திலே கையைப்போடுகிறீர் முகத்திலேமுத்தம்நாடுநீர்
தலையிலேமலர்குடுநீர் தழுவிவேவிளையாடுநீர்
- உ மாணமுறுமெங்கள்குலத்திலே மாதவர்வருபின்பலத்திலே
ஞானமுறுஞ்சிவஸ்தலத்திலே நாரீகபொன்னம்பலத்திலே சா
- ங் வேதந்துதித்திமநீதரே மிருந்திமநீரக்கயாதரே
ஒதவருந்தில்லைநாதரே யுயர்சிதம்பரநாதரே சா

பதம்-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடை தாளம்

பல்லவி.

வேண்டாமிதெல்லாங்காரியமல்ல-திண்டாதேநிலிலும்

அறுபல்லவி.

வேண்டாமிதெல்லாங்காரியமல்ல திண்டாதேநிலிலும் தாய்தமர்கண்
டால், ஆண்டவரென்றும்பயப்படார் தில்லைத்தாண்டவராயரே

சரணங்கள்

- க இரவிலேவந்தென்னை மல்லிகைப் பூவினாலேயெறிந்துசுருவித்
தாமிமடியையிடித்தும்பண்ணுத சரசமேபண்ணுநீர்
கோவிலில்லாதபூநேரையையோ பாபியேன்பகஷம்யார்சொல்
வார்களேசெவிலேறும்நீதே திருத்தில்லைநாதரே வேண்
- உ ஆருமில்லாவிடத்திற்பிடித்தாற் சேருவாளென்றுபார்க்கிறீர்
அந்தத்தாருகாவனத்துமாதர்போலல்ல சமர்த்தினையா
ஊருமுலகுமறியச்சேலை தாருமிரவும்பகலும்விட்டில்
வாருங்கடியானையலாஞ்செய்ப்போன் மன்றுளீசரே வேண்
- ஊ இன்னுரினியமென்றெண்ணாமல் முன்னுந்நவாபிருந்தவரைப்
போற், பின்னாலேவந்து தழுவினாற்கண்ட பேரென்னசொல்வா
ர், சொன்னாலுஞ்சற்றுமறிகிறீரில்லை முன்னுலறிந்தவர் வருகிறா
ர்பாருட பொன்னாடர்பணி கழிலைவாசரேபுடியூரீசரே வே

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்துவாபோடி யடிமானே யின்பம்

அருபல்லவி:

தழைத்தபுலியுறிற் றுண்டவரைத்தாயே அழைத்

சரணங்கள்.

- க அன்னநடை யின்னே யேனின்வன்ம மென்னையன்னையென்றும்
பார்ப்பன்றன் தன்மம்சொன்னேனா னொருவார்த்தை கன்மம்நா
ளுஞ்சுசமுறியே மருவாதஜென்மமென்னஜென்மம் அழை
- உ சொற்பொன்மல ரின்பமுடன்கூடி யுயர்செம்பவள வாகிலிசை
பாடித், சும்பமெனுமிருதனத்தைநாடி யென்னைக்கூடியவர்போ
ன்னிடந்தேடி யுறவாடி அழை
- ஊ தில்லைவந்தனிலிருக்குமீசர் எங்கள் சிவகாமவல்லியுடன் பிரி
யாதநேசர், அல்லறுத்தாண்டவர் பிராசர் இப்போது அன்ன
மேரீர்சொன்னால் வருவான்பிரானேசர் அழை

பதம்-இ-ம்-எ துருலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசைநிரவேயென்னை அனைந்தாலொண்ணுதே

சுந்தரபல்லவி

முறைபுரியுநதில்லை நசாசனபகமீட்சா

ஆசை

சுபணங்கண்.

க சுந்தரனைக் கண்ணீரே மகதாங்கமானதுமேல் எந்தன் மீதிப்பட்டு
சமன்வதனுயந்தாலெண்ணுதேதா, கந்தர்ப்பனைத புஷ்பமான
மகதேவமேவருமே தந்தேமேகோலவதெல்லா மகதேவனை
மேட்சா

ஆ

உ தேடியவல்லவன்மேடு கடமருவாபுருத்தா னீட்டவுலகிற்ப
மேடாநின்றுபயமுமோ, நட்டியவந்தவன மெல்லோடுகொடியால்,
குமோ பாடிபகினைநர்போற்ற வாடிசுபகமீட்சா

ஆ

ங் கருமேகங்கண்டு மயிலொருபுறம்பிலேயேயார் அரிநமுடவ
சேர்தனபெருமைபதலவையோ, புஷ்பமகருந் தென்கைமரு
ணீமீதினிற் கறுதபுகழுநதில்லை நசாசனபகமீட்சா

ஆ

ஏசல்-பதம்-இ-ம-சௌரவத்திரம்-ஏசதாளம்.

பல்லவி.

க திருமுக்குப்பந்தலின்கீழ் கருதிப்பயன்ருகலோர்
இருபக்கத்தொழிபவரும் இலராட்சாலனனனை
ஒருபத்தன் செயுகதவதனைக் கருகிநுத்தவராட்ட
வருகிற்போம்பல வரவாசன்மினனை

உ வடசமீதைனில்முன்று கடருமுத்தாநுபேரல
இடபயிசைபேறிவரு மிவரார்சொல்லனனை
கடல்கடையுமேபாதெழுந்த விடமுமு செயுகேசர்
நடனபராதிராந்தலலை நாபகர்சாண்மினனை

ங் காரொணமுவாயிரவர் தோருமுனிவருள்முத
இரகமிசையேறிவரு மியாய்சொல்லனனை
சரபதராஜனுமுன்று புருமெய்யுமுனிந்த
பரமசுகாமியல்லி பங்கர்காண்மினனை

ச சுத்தருவரிசைபாட தந்திரனன்மையமுமுங்க
இருதிரையினதநிலவரு மிவரார்சொல்லனனை
ஆந்திவடிவினர்தொண்டர் புந்தியல்லவாதியவரவரல
சுந்தரசேவராரணந்தத் தாண்டவர்காண்மினனை

பதம்-இ-ம்-செளராஷ்டிரம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

நேசமேன்பூசலே னுசையேன்பேசரீர்

நேசமேன்பூசலே னுசையேன்பேசரீர்

அறுபல்லவி.

வாசன்சேர்தில்லைட

ராஜரேமுந்தவும்மை

மோசஞ்செய்தானேயந்த

ரோசம்போதாதோ நேசமே

சரணங்கள்.

க வாடியென்றழைத்துற வாடிமுருகிச்சைகள்
பாடியவன்மேற்சிந்து பாடிக்கொளவிரல்லாற்
போடியென்கிறம்பச்சைப்போடார் முன்னமும்பேய்க்குத்
தாடியென்பதுமெய்க்க வாடியபாதரே நேச

உ கொம்பணியான் குதிரைக் கொம்புரண்டானையொரு
கம்பஞ்சேர்த்தீர்சேர்த்த கம்புகன்றிடக்கண்டார்
அம்பலவாணரோலு ரம்பலேனுமக்கிப்போ
யென்போலுமேயொருத்தி பினபருசெய்வாளோ நேச

ங. பூண்டவாசையானேசம் பூண்டபோதேயெனக்கு
வேண்டாதவனாத் திண்ட வேண்டாமென்றேனே
ஆண்டாரோரோனைப்பெண் டாண்டாற்றலைக்குமேலே
தாண்டவாழ்ரோதில்லைத் தாண்டவராயரே நேச

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நானேவலியவந்தேனே கோபம்

அறுபல்லவி.

ஏனோவம்பலத்துறை வானேதுய்யோனே

சரணங்கள்.

க நினைந்துமனதின்வன்மங்கண்டு நெஞ்சினினைபா தெல்லாநினைந்
துறின்றுதுவன்ம, கனதனமெனும்ஸ்தனம்மாண்டு நல்லகாணிக்
கையெனவலங்காரமாகக்கொண்டு நானே

உ தூறேதுமில்லையேயென்மீதுவீனே தூறுசொல்லிப்பிரிந்துவந்
ததேகுது, வேரேயொருவரைத்தூது பேரகவிடுத்தாற்றீராடுத்
னறு வேண்டியிப்போது நானே

முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனம்.

108

ந. தில்லையம்பலத்திலாடிநின்ற சிவனேநீர்வாராதசேவையாடி
முல்லைபமளிமேற்குடிக்கொண்ட மோகத்தையுன்னிமுயங்க
வேதேடி நானே கக

பதம்-இ-ம்-லீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கனவினுமறப்பதில்லை மாணே

நாளும்

அநுபல்லவி.

கனகசபையிலாடுங்

கடவுள்பத்தரானே

கனவிலு

சரணங்கள்.

க. ஒன்றாகின்றசந்தரமும் முவுலகுக்குயிர்க்குயிராகியேபுணர்த்
தும் விசித்திரமும், குன்றாதருளளிக்ருந்திரமு-மெண்ணை
வினையாடிய வுபாயத்திரமும் கன

உ. இன்பவெள்ளத்தழுத்தமிழங்கிமுங்கிப்பெயங்குகங்குதானா
யிருந்திலகுஞ்சதமும், அம்பரத்திலாடியபொற்புயமுமுடிவ
ணைமீதிலெனையணந்தவனுபோகவிதமும் கன

க. பரமகல்யாணசர்வேசா பெயங்கள் பார்வதியெனுஞ்சிவகாமிபி
ராணேசா, கருணைசந்திரசேகரவில்சம் நாளும்கனகசபையில
னவிரதமுநடேசா கன கஉ

பதம்-இ-ம்-ள அகலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தனித்திருக்கப்போகாதுமானே

தில்லை

அநுபல்லவி.

வணத்துநடராஜர்தம்மைமருவாமனானே

தனித்

சரணங்கள்.

க. காமன்பெருங்கழுவலைத் தெய்யப்-பூர்ண
கலைநிறைந்தமாமதியுந் தழல்மாரிபெய்யச்
சராமெல்லாங்குயிர்க்குவி வைய-வென்
றலையிலெழுத்தோவிதென்றெண்ணி மனம்நையத் தனி

உ. இரவேர்யுகமாருதெங்கே செல்வேனினி
பெயந்தாத்துப்பெண்கட் கிதையெதென்றுசொல்வேன்
தாளிலெய்யுமதனை பெய்ந்துவெல்வேன்-வீறு
காதல்வள்ளந்தீர்த்தென்று கலந்தனைநுடிகல்வேன் தனி

க திங்கள் கங்கையா லீனமும் வேணி-புளியூர்ச்
 இவநாமம் லீனமும் பாசபாககாணி
 செவ்வழியைச் செவ்வழி மனமுள்-கறு
 தேனகமழுத்துப் பாவநாதத் தெனையதன்னை மீகணி தனி
 பதம்-இ-ம்-கல்பாஸ்-அடதாளசாப்பி.
 பல்லவி.

சபையிலவந்தெ கீர்தில்லாது அவரைக்கிட்டித்
 கருவவுன்றாமல்வடி

அதபல்லவி.

உ உச்சரிப்பேன் சொல்லடி அம்பலவாணனருள் வரித்தென வெல்லடி
 கையினமென நனக்கூர் செல்படையவந்திப்போ
 அடிப்படித்துக்கொண் டலைதுநீதிரிகுறப் சபை

சுரணங்கள்.

க வழங்கொன்றிய போடி நூறுபேர்சொன்னவார்த்தையுங்கு
 மியப்படி, கீழுநாசிரியரோடி தினமெடுசதாவிடபார்த்
 தச்சொன்றிய பாரடிக்கென ஈழநீருநெருங்கு ஹண்டாகரு
 (மய)கச்சொன்னதெனவென்கினைசுதாமதக்கிடும் பாடி சபை
 உ தெருளிரெண்டோக்கட்டிற்று ஒளிதருகததிருடக்கனனக்
 கருள் தீட்டொய், கருளிக் கருள் மட்டிற்று வரிக்கொண்டுகு
 மயிசுணை ஹண்டாட்டிற்று பெருமைநெருசரிசைப்படி
 ஹண்டாட்டிற்று தம்பிராநுதந்தெக்க ஆனெழுதகிராங்கி
 6 இவ்வசகொழிவறா அடியைசகு இனிவொருணம்சிறக்கு
 நெருளிக்கவடிசிறக்குமோ உன்னிடத்திலைபயம்பிறக்கு
 போட மடுக்கையபலததனை முயங்குலெனவென்றுதிருகி
 ட்டவருவெச்சத தென்பாய்ச்சொல்குறப்பெறு சபை கச

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தெருயில்வாசானே ஈசைச்சிறை-திரும்பிப்பாரானே

அதபல்லவி.

உருவிவிபொதிநிரபுரத்தையமுடனெரிசெய்தகடனராஜன் தெரு
 சுரணங்கள்.

க வாழ்முன்னில்லானே வெனக்கொரு வாசகஞ்சொல்லானே
 நேசமாய்ப்புல்லேனே சமூகைத்தராசனை அவல்லேனே, தே
 சிகனமபலவாணனம் புரி தேவாதிதேவனைதும்பநாதன் தெ

உ. போதும்போது தில்லையெனக் கொரு-ணா துரிசால்வா ரில்லையெ
நகறிநீதனில்லையெ யென்றோற் றுறந்த கொண னுள்ளியே
வேகனுமாலு மூபாயிநுதிர்ந் திணைவரு ளெழுந்த
பாதன தெருவில்

ங. பெய்யென்றிருந்தேனே -யவருடனாகையறிந்தேனே-மெய்
தணிந்தேனே-பசுந்திடுமெய்யுங் குளிரந்தேனேவைபகமுய்யப்
பதஞ்சலிபோற்றிடவாமுங்கனகசபைநடராசன் தெருவில்

பதம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனவுகண்டெழுந்திருந்தேன்-மானே-தில்லை

அதுபல்லவி.

அனவரதநடராஜர்க் கன்புசெய்யகாரேனே கனவு

சரணங்கள்

க. தெருவினித பவனிவந்துட வுரகண்டி தெரிந்தத னெவன்றன்
சீவனவாணைதாபடவுந் ஒருநின்றுபதனா னுட்பாண்ட வுரகை
யுள்ளததிலடங்காமல்லாபு பம்புத்ததொழுகும கனவு

உ. கண்டவுனவரமீதிவழிவழும்வாசகம் -காந்திபாண்டைமாலைதளிற்
காசனுற்றழவு - புண்டரீகபாசுந்தத்தெழுவும் கொங்கை
பூரிக்கவுடைதாமுப்புரத்தாரிகழவுங் கனவு

ங. அங்கசன்வர் செய்கறவுநெஞ்ச வாராப்பெனசெயன்னே
ரந்தரவுரு, செங்கல்லைமீதுவருந் திருத்திலைகதாண்ட
வரைச்சேசுரதினபாமெ றவன கனவுகண் க

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லவாராய்சேதிசொல்லவாராய்

அதுபல்லவி.

சொல்லவாராய்சேதி சந்தரமயின்னே
தில்லைநடராசரென்னைச் சேந்தமாமையல் சொல்ல

சரணங்கள்.

க. அடுத்ததித்தேவந்தே யந்தரங்கம்பாராட்டி
துக்காகமோடிசெய்தாந் சொல்வதேதுமாலே சொல்ல

- உ ஆசையாகினுலென்ன வதுர்ஷ்டமுன்னிலைவணும்
பேசவுமறிபாத பெண்பேதையானடி சொல்
- ங இநவருமொருமித் திருந்தசுகங்களெல்லாம்
ஒருவரறியாரோ ஹரில்லும்மலாகுதே சொல்
- ச சம்புகிவகாமி பங்கர்சந்திர சேகரர்
செம்பொன்னம்பலவாணர் சேர்ந்தணைந்தமையல் சொல்

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே சுவாமிரீர்ப்போ

மருவாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அறுபல்லவி

வைபகம்புகழ்திலைவணகாதரேயென்சாமி - மருமலர்மெத்தைமீதி
விருவருமாயிருந்து-மருவிச்சுருள்கொடுத்து மருவிமுத்துமுத்தாட

சரணங்கள்.

அ வரிக்குயிலேழிசைகூவத் தென்றலுந்தாவ மன்தன்மலர்க்க
ணைதுவ, உருக்குமதிதனிலையலைவாப்மெழுகதுபோல்உருகு
தென்றனுளம் பரவசமாயுடலம்-வருகுதுகாமவெள்ளம் பெரு
குது வரவர மையல்

உ களபகஸ்தூரிகள்பூசத் தேவரீரூடன்கலந்திங்கிதமொழிகள்பே
ச, அளகமலர்கள்வீசவணைதனிலையிருந்து அந்தரங்கமாகியெ
ந்தனுளமறிந்து-சின்னதமகிழ்ந்துரீ ரிந்தநாளிற்சோ மை

ங தில்லைமுதூரில்வாசரே மூவாரிரவர் தினந்தினந்தொழுமீசரே
வல்லிசிவகாமி மகிழுஞ்சபேசரே மாதவர்பணியும்பாற்பாத
ரே, தமிழ்க்கொருதேரே யென்பிராணகாதரேவரவர மையல்

பதம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி அடதாளம்.

பல்லவி.

மனதினிற்றயவானார் தினந்தினமிப்படி வருமோதவறாதே

அறுபல்லவி.

தனதுக்குறைவுண்டோ வென்கிரீர்தேவர்கித்த

மெனதுபாக்கியத்திலைக்கனகசபேசரே

மனதினிற்

சரணங்கள்.

14692

- க உருமத்துக்கமலம்போற்றிரு முகம்புலவர்வானொருமனதா
யிருந்தால்பெருமூசு வரவானேன், அருமந்தமனதுதான்தெ
ருவெங்குமுலவுதே பெருமைக்குத்தழுவுவதுரிமை யோசாமி
- உ எவர்மோகந்தனில்வீழ்ந் தெவர்மயமானுங் கவரியின் காற்
றைப்போற்றுவள வேண்டாமோ, அவரவரிச்சைவைத்தாநல்
ரசருசிபால நவபலங்காணுமன்றோ சிவகாமிபிறுணவேசரோ
- ங தயவானுலடிக்கடி சுயமாவாவேனும பிரியவார்த்தைபேசினார்
செயலாவதேது, அயலாகவென் தள்ளரியாயமோதேவாகரு
வயலார்க்குஞ்சரியே நன்னயசபைவாண மனதினி கஃ

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

நினைத்துகொண்டால் சகிக்கப்பேர்மோ தனக்குத்தானே
நிகருகியசாமி செய்வித்தையை

அதுபல்லவி.

அனைத்துலுந்நதுதிக்கு மம்பலவாணரென்ற
னந்தாங்கமறிந்தே தந்தவின் பசுகத்தை

நினைத்து

சரணங்கள்.

- க வெடித்தமல்லிகைமுல்லை முடித்தேன்குழலைசிவி
மடுத்தசுருள் தந்திகழ் கடித்தசம்பிரமலீலை நினைத்
- உ முலையைநெருடிநெஞ்சை உலைமெழுகாயுருகிக்
கலைநெகிழ்த்தியமிர்த நிலைசோதித்தவிதத்தை நினைத்
- ங முத்துஸ்தனத்தினமேற் கையைவைத்துரகம்பதித்துச்
சித்திரமஞ்சத்திருத்தி முத்துமுத்தாடினதை நினை
- ச நாமருபமொன்றில்லாச் சோமசேகராட்சிவ
காமசந்தரிமகி பூசிரின்பாதநினைத் உக

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிரிந்தாலுமறக்கிறதில்லை பெண்ணே-கடனம்

அதுபல்லவி.

புரிந்தாரம்பலவாணர் பூவணியின்கண்ணே

பிரிந்தால்

சுரணாங்கவர்.

- க. சந்தனங் கஸ்தூரி னாபூரி-மெத்தசரசவிங்கித லீலைச் சாழமெ
பிரீதி, சுககத பஸைக் கால வெஞுவாசி விரவிற்ப்-மணித்திருக்கு
பெண்ணொழைச்சந்தனென்னெரிசு பிரநதாலு
- உ. ஸ்தனததின்மீதிலுழரதவைதது நக்தன கக்கொஞ்சி-முதத்தின
முமயவது குறிப்பிடுததய, சுகதரதகைகலைக்கிழ்ச்சி யுற
வாடுப வித்ததை காளும-கவலியாறுருக மனுபவித்ததிநக்தசுக
ததைப பிரநதாலு
- ங. தெனவைலைய மபிசின்வாசர்-காளும- சிவகாமியவ்விபுடன்பிரி
யாதிகேசர்-அன்கவலிதிக்குஞ் சருவேசர்-எனகுமினையொருவ
ரில்லாத சசர் நடராஜர் பிரிந்தாலு உக

கீர்த்தனம் - இ - ம் - மோசனம் - ஆட - தாளம்.

உதவியி.

எத்தனைத்தவஞ்செய்தாரோ-மரணே-தில்லை
சசுநனைப்புணர்ந்தமரணே

ஆறு பல்லவி.

கார்த்திகேயன்
காரணபுரம்

பொன்னம்பலத்திலாடுங்
வாரணவானவர் எந்தனை

சரணங்கள்.

- க கொடுத்திருந்தைத் துவிவாடுந் தம்போது கொழுத்துப்வேருமுண்
டாச்சே. மெலும-அகரவாழ்நடை மாட்டித் தமக்குதனை ஹிர
முமுண்டாச்சே, ஹந்த-தகம்நென்னுமாமன் றிலையே நித்
தாச்சுந் தாகுணனிபமுண்டாச்சே, சற்றும் வெட்டில்லா
ங் ஸ்வாணிக் குப பட்டாடை மெத்தவுமுண்டாச்சே - பெண்ண
ம்மா எத்தனை
- உ ஓநதசருயில்லாகபாதேசிக் கிப்போதுலகெல்லாமுறவாச்சே
பெரு-புத்தாபாஷ்டாடரு குறிஞ்சு கடைச்சிப்போதுயர்வொன்
துறாச்சே, கைகில்-தரித்தமானகூச்சலைக் கேட்டவருக்கிப்
பொறுகவளேமுண்டாச்சே, புரம-சிறிதெதிர்தவருக்குச் செ
கரட்ச-பெலுந் திருந்.மமுண்டாச்சேயென்னபமா எத்தனை
- க யானைத்தேனாம்புலித்தோலும் முடுத்தார்க்கு ஆடைத்திரளாள்
சே, உயர்-வானத்தினம்புலி குடினாக் கிப்போது மணிமுடி
* யுண்டாச்சே, மது - பாணத்தைமுன்னாச் சுமந்த தார்க்கும்

* யுண்டிச்சே, மது - பானத்தைமுன்னால் கமந்த தார்க்கும்

முத்துச் சாண்டவர் கீர்த்தனம் 1464^{ம்} ஐ

சைவப்பழமொன்ப்பிராச்சே பெண் ள் பரததைப்போ
க்கினர் காசானெனுமொரு மாபட்டமுமுண்டாச்சேயெ
ன்னமமா எத்

மாட்டிலேறித்திரிவாருக் கு றோடியவரானமுண்டாச்சே
தலைஒட்டிலிரந்தேகுடிப்பாரு கிப்போது பரத்திரமாச்சே
ஒரு-விட்டில் துபயிருந்தே யறியா துக்குவிண்ணைய்மநிலாச்சே
சுமி-காட்டிலாவொர்க்குத திலைபென்றேயொரு ள்ளையுரு
ண்டாச்சே-யென்னமமா எத்தனை உஉ

பதம் இ-ம்-முனாகல்பணி ஆகிதாவம்

பல்லவி

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லீர்-நட்ட சர்த்துநான்
தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லீர்

அறுபல்லவி

அண்டமெல்லாம்பாவுங்கொண்டலகால்கள்கும்பிட்டே
குண்டவரெனுகதில்லைத் தாண்டவராய்முன்போய்த் தெண்
சரணங்கா.

க பொருந்து வகாதல்கொண்டு பொன்னிதழ்த்துகனுண்டு
இருந்தோஞ்சொல்லவேண்டி ஏகாந்தநுகநிற்கண்டு தெ
உ கண்டால்வருமப்பேச்சு கன்னிவயதிலேச்சி
பண்டுசொன்னதும்பேச்சு பரவையவண்மேலாச்சு தெ
ந மண்ணுகாணம்போக்கி மனதைததானமலர்க்காங்கிச்
சென்னிமேற்காருககித் தில்லைப்பதியைநாக்கித் தெ உஉ

பதம்-இ-ம்-சாம்போதி-ஆகிதாவம்

பல்லவி.

மனதறியாமல்மையல்லெ காண்டேன்-கொண்ட
மையலுக்கென்னபலன் சுண்டேன்

அறுபல்லவி

தினமுக்கிருபபுரியும் நேசி-தில்லைச்
சிவகாமிமகிழ்ந்திடுந் திராடராஜர் மன

சரணங்கா.

க மனதில்நாய்க்குவெறுப்பாச்சே யினி வரவாவிஷ்டிரப்பேச்
சேவினைத்துக்கொண்டாச் பெருமூச்சேபருவகேரிழையார்க்கி
தெல்லாமமேச்சே மன
உ மதிராய்வென்னகொடுமையோமாரன் மலர்க்கணையயறு
றுகையே, சதிக்குயில் உவதுபொய்யோ மிஷ்டதானாறுயுக
மாகுதையோ மனதறி

ந. துதிசெய்துசொன்ன தொருநோடி செய்த சுகலீலைதன்னைமிக
காடி அதிவிதமாகக் கவிபாடி தில்லையம்பலவாணரை நான்
காடி மன உச

பதம்-இம்-61 தகரமக்கிரியை- துருவதாளம்

பல்லவி.

மனமுருகுதுவிழிபுனல்பூணுது மையல்பெருகுதுமதியனல்லாளுது
வருமுருவிசிர மென்னை தீண்டுது வகையென்னசெய்வேன்

அதுபல்லவி.

அனவரதமுமதினிதத்தாண்டவ மரவும்புவிமுரிதெரிசித்திடும்
ஹரஹரசிவசிவனென்னை யாண்டருளம்பலவாண-மன

சுரணங்கள்.

க. தலம்மீதொருகாயேன்தந்தைதமரேன் மைந்தர்தாமேன்மலரே
ன்சந்தனம்மன்புணுகன மைபாச்சாஸ்வகமே, கலீசோறுதுவ
ளேசோருதுநல்லசைசோருது மெய்சோர்ந்துநடந்தனம்சோ
ருதுபணிசோருதுநெறிமுடிசோருதையே, இல்லையோகருபை
நீவநதெனையணையிலையோ இனிநிரந்தமநதிரமிலையோஇனி
புயிர்விடுவேன் பழியெய்துவதினியே மன

உ. விரகாக்கினிமேனியிலெழுது வேண்டாம்வேழமுண்டகனி
போல்,ஒருராத்நிரிதுறுயுகமாய் விழியுறங்கேனுநங்கேன அரு
ளாற்றினமபணிவதுமுனையே அருளாத்ருமுதிவதுமுனையே
அறிவனறிவேன்கருணைகர தெனபுலியூர்ச்சிவகாமசவுரதரிபா
காவுன்கருணாகடாசுதமே புரிசுவாய்கனகசபேசா மன

உ. தவசம்பவிதருண குணந்தகு தகுதிந்திமிதிமியெனநின்றொரு
சபதம்பெறத் திருநடனம்புரி தருசங்கரனே, தவசந்தாறுதல
வேலவிழிதரு நவசிந்தையிலுருகி யிதம்பெற, நவபஞ்சணையத
னின்மகிழ்ந்தெனே நண்டிலனைந்தான் சிவசங்கரதிரிசூலாதா-
திரியம்பக திரிலோகநாயகா திரிபுண்டரஹர மகாதேவ

முத்துத்தாண்டவர்-சபாநாதர்பேரில்பாடிய

பதம்-முற்றிற்று.

முதல் புத்தகப் பதிப்புப்பதம் - ௨௫ - ம முற்றியது மற்றகீர்த்
தனங்களுமும் பதங்களுமும் இரண்டாவது மூன்றாவது
புத்தகங்களான ஏற்படுகதி அவுறமுள் ஈ ஈ ஆகப்
பிரித்துப் பதிப்பிக்கின்றோம்.

உ

நுஞ்சிறமபலம்
சபாநாதர்பேரில்

மாரிமுத்தாப்பிஸ்வர பாடிய கீர்த்தனம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபாவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரமே-அல்லாமல்-வேறில்லைசுதந்தரமே

அறுபல்லவி.

சொல்லுக்கெளிதுநெஞ்சே
வல்லிக்கன்புளசபை

சொல்லுவாயசிவகாம
வாணன்வீற்றிருக்குந்-தில்

சரணங்கள்.

- க தோற்றுமுமமலவோரைக்காற்றிலிடுஞ்சாகத் ஊற்றியொழி
த்துக்குரை யாற்றிப்பரத்திவி லேற்றிவைப்பதற்கு தில்லைச்
- உ தத்துவநிலைதெரிந்தொத்தமனதோடிரு கைத்தலமெதிரேருவி
ததேமுடியீதில்வைத்த பிறகுபயபத்தியுடனே தெரிசித்தபொ
முதிலுயர் முத்திதந்தாளத் தில்லைச்
- ஈ தாகினிதனிற் சயிலாசுரென்றொரு நடராஜரிநுந்துபாவநாசஞ்
செய்வுதிதிலே வாசஞ்செய்வோருக்கு மோசமவராது கிலேச
மவராதமாசம்வராது தில்லைச் க

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவுராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கெரிசித்தபேரைப் பரிசுத்தராகச்சிதம்பரமன்றியுண்டோ
விரிவற்றபூலோக கயிலையென்றுளவொரு மித்தநடந் தெதிர்
கொண்டு,வேருவொ தனைவிண்ணோடிமானி, கோபுரத்தைக்
கண்ணாரவேகண்டு தெரிசி

சரணங்கள்.

- க மேலைத்திசைக்கோபுரத்தினிற் கற்பகவேழமுகன்றனைவாழ்த்தி
நாலாநிலத் திருமயிலேறுங்குமான்முன் நின்றதொழுதடி
பேர்நறி, அனுகூலச்சிவகங்கை மூழ்கியநீரை யுட்கொண்டு

மனக்குறையாபநி, இந்தஞாலத்தையின்ற சிவகாமசுந்தரி பா
லுற்றிருவினைமாற்றி வெகு சீலத்துடன் மலர்சாததி அர்த்தசா
மத்திலேதொழுதேத்தி தெரி

உ நம்பித்திருமுலஸ்தானத்திலேதுதி நாததமும் பேறப்பயின்று
உமைஅம்பிவைத்தாணைப்பணிந்து மலாதியோ யடைந்துபுலாதி,
யைபொன்று நிதமுமபர்வணங்கும்பே ரப்பலத்தாணைக்கண்டுண்
மையாய்ச்சேகித்தகன்றுகள் -வெம்பிறவிப்பிணிவேரைப்பொ
டிசெய்யுஞ் செம்பொற்சபைநாடிசென்று கொடிக்கமபத் தரு
கினில் நின்றுகையால்கும்பிட்டாகராவென்று தெரி

கூ ஞானசபைதன்னச சேவித்தங் குள்ளாக்கிய வுண்மையைநாடி-
பொளியான தலதரப்புதஞானக்கண்ணு லறிந்ததானந்தவாரிய
லாடித், தவமோன கதுடன்ங்குருது செடங்கண்முழுதுஞ்செ
பித்தன்புரீடி, நாறும் வானத்தவர்க்குங்கிடையாதமுத்திநிநா
னத்திற்சேவடி தேடி, மெய்க்தியானத்தி லேதுபாடிக்கியான
த்தைவேறாச்சாடித் தெரி உ

கிர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகலிராணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

தெய்விகஸ்தலமிந்தத்திலலை-இந்தவைபோகமென்கெங்குமில்லை

அதுபல்லவி.

துய்யவேதனுமா லுந்தேடியேகாணச் செய்யதாமரைத் தாளாலாடி
யேநின்ற, வையனிருந்துவாசஞ்செய்யுந் தென்கயிலாசமாமே பிணை
சொல்லப்போடா ஒருவராலே தெய்வீ

சரணங்கள்

க மதிலா யெழுந்து புஞ்சாக்ஷரமேசுற்றி-வளைந்திருப்பதுஞ் சிதம்
பாமே, போலஞ்சுதர்வேதநாலுங் கோபுரமேயாகிச்சமைந்து
நிற்பதுநிலவாமே, விதுவகனுவெத்தலத்தையும் வெல்லுமே யு
லகம் பதினாயிதைத்தானே சொல்லுமேயார்க்குங், கண்டென்
றுவிணைசொல்லக்கூடுமோ தெய்

உ மூர்த்தியுந்தீர்த்தமுந் தலமும்மூன்று முககியமுமொருமித்தல
முங்கண்ணாற்பார்த்தவர்க் குண்டோசஞ்சலமும் நினைவின்படி
யேவந்தெய்துஞ்சகலமும்வேத சாஸ்திரமுமிதைத் தானேயோ
துமேகிமிஷந்தோத்திரமாயுரைத்தாலும் போதுமேயிதிலோர்
மாத்திரையாப்போது வீற்றிருந்தாற்றீது வருமோபிறவியைத்
தருமோசறுந்தராது தெய்

௩. எப்போதும்நலந்தருவதுவே யிதுவெல்லாச்சமயத்துக்குமபொதுவே-யிதற்கொப்பான தலமினியிதுவே கிராட்டுள்ள கமலத்தானமிதுவே வச்சிரக்கொப்பாருங் குழைச்சிவார்பாகனார்காலத்தப்பாதிவராமபிஷேகனாந்தமக்கொப்பாந் தலந்தமதுமெய்ப்பான தலமிதுவுண்மை யிதிலுள்ளவண்ணை யினமனந்தம்

கோத்தனம்-இ-ம்-தேவகாந்தா-ரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எந்தத்தலந்தையுமிந்தத்தலத்துக்கிணை சொல்லக்கூடாததனுயன்

அதுபர்ஸி

சொந்தத்தலஞ்சிதம்பரமென்று மனகிற்கிந்திதுகாருபிலைப்பாலை எதிர்வந்திட்டமுலமகன்மேலே ஆனந்தக்கந்தா டுளத்த

சரணங்கா

௪. ஆதியில்வெண்குட்டந்திரந்து நவூதேகசந்தாபன பொன்னிற மாணவதேகம்நீசச் சாதியின்மூவாபுலேத னுணைமீட்டாய்ககதி சாரந்தாதுவேதெய்வீகம் ஒருமேதின வாயிலொட்டாறிட்டி க்குடுபோய் விட்டிற்புகுந்ததுகாகயின்னுந் தீதறுவத்தாலெ பபோதுந்தரிசனம் செய்திடுமொர்புலிநாகம், முன்னமெய்ததுபொன்மழமேகம் இந்தவைபொகியின்னமமேகம்

௨. கழுதுபுசிக்கத்தவறி யிறந்தகயலுமடைந்ததுகதியே, நீரில்முழு கியெழுமபவிளமையைத்தந்து முதுமையைத்தீர்ந்ததிப்பதியே கூவி, யழுதபுலிக்குட்டியண்டிளப்பாற யருகில்வந்ததுபயோததியே, கொன்றபழிசெய்யும் பார்ப்பாளுருவனக்குமுததிபாலித்ததையன்சந்திதியே அதனாவித்தையே தினந்துகியேசெய்துவேலிட்டிச்சொல்லும்கருதியே

எந்த

௩. எங்கெங்குந்தானியைப் ஸ்ரீலாகயிலாசனென்றுரைப்பா ரொருபேரும், இதில்அலங்ககிறந்து திரும்பிப்பிறப்பாரோவாடிய தானைக்கண்டோரும், மலர்ப்பங்கயனமால்முதலோர்வந்தருச்சனை பண்ணுகுராதைப்பாரும்ஒளிபொங் துந்கொளாயிரத்தொண்ணுற்றென்பதுபங்குக்கலையிலாருந், தலமெங்கெங்குமோர்தலைசாரும்-மதுவுயிங்கர்த்தசாமத்திற்சேரும்

எந்

கோத்தனம்-இ-ம்-பியாகடை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

எந்நாளுமவாசமாம் சிதம்பரஸ்தலத்திலே இருக்கத்தவஞ்செயதே

அதுபல்லவி.

பன்னாகம்புலிகாகம் பார்ப்பான் புலையன் முதற்
பக்திசெய்தேயிதின் முத்திபெற்றிடலாலே

எந்நாளும்

சுரணங்கள்.

க முந்தியன்னையுதாரந்தனிலேகரு விருந்துதிருவயிறுநொந்துபசி
யொடுபிறந்துரிமிசை தலிந்துதளர் நடைநடந்துபருவமாகி, இ
ந்தமனை மனைவிமைந்தர்நிதிபலவு மெந்தனுடைமையிது சொந்
தமெனவேசொல்லிச் சிந்தைதனின்மத மிகுந்துபலபலகந்தை
களேசெய்துதிருந்ததல்லாமல் எந்நாளும்

உ வட்டஸ்தனத்திறொங்கலிட்டபணியழகும்ஒட்டிவச்சிரமிழை
த்தசுட்டி பழகும்துதற்பொட்டழகுமிடைபிற்பட்டழகுமுடை
யகட்டழகியர்வலைநிற் கிட்டியறிவிழிந்துமட்டிபெனவேதொட
ர்ந்தொட்டினினை மொய்த்தகிது சிட்டெனவே யவர்கள்தொட்
டுமுயக்கிலடிப்பட்டடுமிகவு மகிகெட்டுமெயிந்தலைக்கிட்டதல்லா
மல் எந்நாளும்

ங தேசமதற்குமொரு காசுகொடுக்கப்படுவையர் சமானத்தர்தமை
ப்போஜனெனத்துகிசெய், காசுமுதற்கவிசள்பேசியலுமத்தம
னங்கூசுளதேயல்லாம லீசனைதிகப்பிரகாசனணிசருமத்தூசனு
மைமகிழூல்வாசனடியவர்கள், நேசனிலகுகயிலாசனகனகசபை
வாசன்புலிகைநடராசனைச்சேவித்து எந்நாளும்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரத்தியமாவதி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பலமந்திரத்திற்கும் பலமந்திரம்பொன்னம்
பலமென்னும் மந்திரமே

அதுபல்லவி.

புலவர்க்கும்முநிவர்க்கும் பலவர்க்குந்தியானிக்கப்
பொறுவாயிருக்கும்நிர மதுவேசருக்கமந்திரம் பல

சுரணங்கள்.

க சென்னமரணவாதை நீக்கியமந்திரஞ்சேரு மும்மலமாயைபோ
க்கியமந்திரம், மனதின்மெஞ்ஞான முண்டாக்கியமந்திரம்மந்
திரத்திற்கெல்லாஞ்சிலாக்கியமந்திரம் பல

உ முதுமைபோயின்மை கொடுத்திட்டமந்திரம்மூன்றுபுலையர்நீ
சம்பித்திட்டமந்திரம், சுதியிலோர்நண்பாகமடுத்திட்டமந்தி
ரம்காட்டுப்புலியைப்பாம்பை தடுத்திட்டமந்திரம் பல

௩. அதுவேயெவர்க்குங்காயசித்திகரூ, மந்திரம்அதுவேநினைவின் ப
டிசித்திக்குமந்திரம் அதுவேயழிவிலலாத முத்திக்குமந்திரம்அ
துவேசிறத்தெனஞ்சிறத்திக்குமந்திரம் பால ௬

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-சாப்புதாளம்

பல்லவி

பாரதநையடைந்திட வேணுமென்றாசிதம
பாரதநையடையுங்கள் மாதாகளே

அதுபல்லவி

வாரதநையுருமிந்தத தலந்தனிலேயிருந்த
மாந்தரெல்லாருந்தவ வேந்தரே பாரந்த

சரணங்கள்

- ௧ காட்டிலி ருக்கின்றபுலியும் பாம்புடையெறகாட்சியுக்கேட்டிரு
ப்பிரர்களே, வீட்டி ருக்கின்ற நாகமு முயர்ந்தமேலவீட்டினிற்
சென்றதுகேட்டிருப்பிரர்களே, பாரதநை
௨ சாதியினமுள்ளபுலையாமுயரிதிற நயிபுநனிய்யாபுனிநராகினார்
வேதியிலதிகபரவியொருவரிதில் மேனிப்பரகதியிலேகினார்
௩ வெள்ளியினலெங்கையனிருக்கச்செய்த வீட்டைவடகயிலே
வென்பாரே-தெளளிய சொட்டொன்னினாற் செய்தவீட்டித்தைத்
தென்கயிலாசமென்பாரே பாரதநை ௭

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

- ஒருக்கால் சிவசிதம்பரமென்று நீசொன்னா விருக்காதுழிவின்னையே
அதுபல்லவி.

கருக்காறருக்கிதுதெரியும் பொதுவிலொரு
காலேத்தாக்கினின்ற கோலத்தைமனதில்வைத்தொரு

சரணங்கள்.

- ௧ சூழ்வலியுடையபஞ்சாக்கனியிடை நின்றசொருபங்கரிவானே
ன், மனைவாழ்வைவெறுத்துக் கனிகாயுஞ்சாரருந்தினறுமாதவம்
புரிவானேன், பலவேளானிகள் செயதந்த மோமருண்டத்தி
னெய்யைவீணிலேசொரிவானேன், சாதுக்கள்விலில்லாதமு
முமோரிகளாய்த்தலையிற் கிளைத்திட்ட சடை தனைவளைத்திட்டி
த்திரிவானேன் ஒருக்
௨ வேதமந்திரஞ்சொல்லிவாயிரத தெண்டன்புவிமீதினிவிழுவா
னேன், இரு-பாதமுஞ்சிவந்திடத் தலககடோறுநதிரிதபல
தெய்வந்தொழுவானேன், சொல்லனைதும்புருத்திப்போலே

வாயுவைவக்கும்பித்துடல் லோகத்திலெழுவானேன், ஐந்துபூதங்களுங்கலங்கவங்கப் பிரதட்சணமாய்ப்புரண்டுபுரண்மெதிமருண்டெழுந்தருவானேன் ஒருக்

- ௩ உருக்கியுடலைமெத்த வருத்தியுறக்கத்தைபு முனையுந்துறப்பானேன், சீலையரைக்கில்லா நிருவரணியாகிலோகவாழ்க்கையனைத்தையும்மறப்பானேன், வருநரைக்குந்திரைக்குங்கற்பமருந்திச்சித்தர்களாகிராடெங்கும் பறப்பானேன் சபைத்திரைக்குள்ளேமறவாகிருக்கும் ரகசியத்தின் திறந்தெரியாமல்வினையிறந்தின்னம்பிறப்பானேன் ஒருக்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவசிதம்பரமென்று நினைப்பாயே உனக்
கபசொய்வாராதெனது மனப்பேயே

அதுபல்லவி

சுவசமுமுணக்கிடுகன்றறிவாரீ! நல்லகனகசபையில்புலி
பலபுலிவர்கள்நோழி வணவாதநடனத்தையயராடு சிவ

சரணங்கள்.

- ௧ கன்மவினைபோய்களையாறலாமேபொல்லா மன்மதவாதைதீர்ந்துதேறலாமே, சென்மசாகரக்கரை யேறலாமே பெழுந்துசென்றபோதிலுஞ் சும்மாரின்றபோதிலும் மொன்றைத் தின்றபோதிலும்படிக்கின்றபோதிலுநீ சிவசிதம்
- ௨ மனிதருறவவெம்பென்றிருக்காதே கதிர்முன் பனியானவாழ்வைச்செல்வஞ்செருக்காலே தனியேதமந்திர மிதைச்சுருக்காதேபசித்தலேளையுடமிடர் வந்தவேளையும்மனம்கொந்தவேளையும் பின்னெகதவேலையுமநீ சிவசிதம் ௬
- ௩ ஒருமந்திரத்தையும் நீசெயிக்காதே யிரந்திருமந்திரமன்றியொன்றுமல்லிக்காதே, ஒருமந்தப்பிதஞ் செய்துதவிக்காதேதில்லைக்காட்டிலிலையைச் செய்தவாட்டினி லுறுகியைகாட்டிடுமொன்றிலுமாட்டி னில்லாதே சிவசிதம்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இன்னமுமொருஸ்தலமிருக்கு மென்றொருக்காலே
ஏன்மலைக்கூறும் மனதே

அதுபல்லவி.

சொன்னசொன்னஸ்தலங்கு ளெங்குமோடிக்களைத்துச்
சோதித்தறிந்தாலிந்த ஆதிசிதம்பரம்போல்

க சருக்கரையுந்தேன்பாகுஞ் சரியாப் பிறம்பெற்றாலுஞ் சருக்காரை
ருசிமாவிலிருப்பதுபிரயாசம், முருக்கஞ்செம்பாத்தையும் நிறமெ
ன்றானுலுமந்த முருக்கினிலுண்டோவாசம் இன்

தரிக்கும்வச்சிரக்கல்லுந் தரிப்புமொத்திருந்தாலும் தறிப்பைத்தள்
ளிவச்சிரந் தலைத்தரிப்பதுல்லாசம், உரைக்கும் ஸ்தலமனந்தந் த
ரைக்குளிருந்திட்டாலும் உம்பர்வந்துகொழுமல் என்னம் பலமே
கயிலாசம் இன்

உ உப்புக்கர்ப்பூமுமொன்றைப்போலிருந்தாலுமுன் க்கும்பெரிய
தாய்க் கர்ப்பூர்த்தனைச்சொல்லாரோ, இப்புவியிலெவாக்கும்போக்
கியந்தருங்காவிற்கேற்பது சண்ணாரோ இன்

ஒப்பரிதாய்வினங்குந் தெய்வீக்கங்கையாற்றுக்குவகையெடுத்துரை
ப்பலுலர்க்குரியாற்றாரீரோ, அப்படிப்போலேனும் ஸ்தலமிருந்தா
லுமந்தவல்லவினை தொலைக்குந்தில்லைப்புகிக்குறீரோ இன்

ந விண்ணுலகத்திலுமினினைமெல்லாங்கூடி வெண்ணைநிறமாமொரு
கண்மதிமுன்னில்லாது, தண்ணுலையையெல்லி லொளிய்பூர்த்தாலு
மொரு தாமரைக்கொவ்வாது இன்

மண்ணுலகத்திலுள்ள நருக்காரி நன்குமடி மருவுலவுப் ப்புகத்த
ருவுக்கிணைவராது, புண்ணியஸ்தலங்கள் பலகிறித்துவமே சன்வா
முப்புண்டரீகபூரம்போற் கண்டுசொல்லவேற்றது இன் 10

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ துஞலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

காலேதுக்கிரின்றிந்தெய்வமே
கைதுக்கியாள்

யெண்ணைக்
தெய்வமே

அதுபல்லவி.

வேலைத்துச்சும்பிள்ளை

தலைப்பெற்றதெய்வமே

மின்னுமபுகழ்சொத்திலைப்

பென்னம்பலத்திலொரு காலே

சரணங்கள்

க செங்கையின்மான் துக்கிச் சிவந்தமழுவுத்துக்கி அங்கத்திலொ
ருபெண்ணையனுதினந் துக்கி, கங்கையாழிங்களைக்கதித்தசடை
யிற்றாக்கி இவகுமங்குமாய்த் தேடி யிருக்கண்ட நியாத காலே

உ கந்திமத்தளந்தாக்கநாரதர்யாற்றாக்கத்தொந்தமென் மயன்றான
ஞ்சுதியொடுதுக்கி, கிந்தைமகிழ்ந் துவாரோர் சென்னிமேற்கரத்தா
ககமுந்தும்வலியுடைய முயல்புணுந்தாகக காலே

௩ குபபலண்ட..த்தைநூக்கக கொடுங்கை குபபத்தைத நூக்கப்
பைம்மொற்றவர் கொங்கைப்ப தத்துத்த நூக்க, வம்பிராரத்தை
விராட்டிதயதாமரைநூக்கச் செபபொன்னம்பலத்திலே தெற்கு
முகமாயொரு ௪௮ 12

கோத்தனம்-இ-ம-புன்னுகவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி

உன் முகம்பார்த்தபயமென்று லென் முகம்பார்த்தருளாமற
தென் முகமாயிருப்பதென்றா வைமமுதத்தையரவே

அறுபல்லவி.

மின் முகம்பார்த்தாடுந்தில்லை மேவுந்ரடேசரேயருக்கன்
தன் முகம்பார்த்திட விரும்புக தாமரைபோல்நான் விரும்பி உன்

சுரணங்கள்

க யார்க்கோவந்தவிருந்தெனவே யறியா நுபோலிருந்தால்பார்க்கிற
வர்ப ரினிடு என்பிதாபமுழு வரீ. திரக்கி உதெயலா நுடிகயமுனை
யன்றயுண்டா, நீர்பகுப்பு பரண, சனை கருமுன வந்தாடகொள்
வைபென் உன்

உ நூக்கியதாளினை முடிமேற்சமக்கு முயலகன்போலப் பாக்கியஞ்
செய்யாத கொடும்பாதகனாதலிலே, கூக்குரல்செய்தோலமிட்
டுக்க வியுன்றன்சொயில்தனைநோக்கி வலமசுவந்து நூறுதெண்ட
னிட்டெழுநது உன்

௩ காரினிந்நூங்கமுகுதேடுங்காவனநமேவு புலியூரினிந்நாண்பவ
ர்த்குருத்தியுதவுந்ரடராயாபாரினிலிவ் வருவெடுததுன்பதமலர்க்
காளாகாமனீரினிமபுவிபேரேல நிலைகலக்கிதகலைவண வகி உன்

கோத்தனம்-இ-ம-சாவேரி-கிரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குதவுசிற்தகாயம் சுமந்தகிணல்வருவதேதாயம்

அறுபல்லவி.

சீதம்பிணையண்சோதிச்சடை முடி தேவன் பிணிகைமேவம் பலவ
ன்பொற், பாதப்பணினிடக சாங்கதவஞ்செய்து பவத்தை
யொழிக்காமல் வைத்திலேபிறக தேது

சுரணங்கள்.

க தருமராசன் தரிக்குங்கட்டை. பிரமன்னைதக்குமென்பது பீற்றச்
சட்டை, கிருபிசட் கொருகனமகுட்டை சுரலன் திட்டுமேபோதினி
லொடலொட்டை வருமேயிதைமெய்யென்போர்க்கும்பெரும்பழி

மாங்கிஷமுஞ்சியம் வழுவி விழுந்தி அருமையினி அமெதனை
யொழியொழி யாரும்பம்பொணுதுகீரின்மேற்குமிழி ஏது

உ. விஞ்சமுமல்லஞ்சேரும்விதி பலவே. ஸரவரிநுக்குவகாடு கஞ்சி
தற்ப்பறக்கோகாடு இலகச்சுதமென்றெண்ணுவதெல்லாங் கேடு
மஞ்சின்மேலிலொனவல்லிணைகூறம், பாழை அலிலைபன்று மயங்
கித்தினந்தோறாக, துஞ்சிலைம்பொறிகலங்கிமதி ஈறுஞ் சுவாசமட
ங்கொற்றெடுக்கடா துநாறுய

க. கொடுகிணை முளைக்குகதோல்முட்டை உழுதுசொடும் நாய்கரிக்
குமலிருந்துட்டஞ், சுடுகாட்டங்கனிக்குடுகாட்ட மந்தச் சூகாம
பார்த்துடில் பொம்பலாட்டம், விடுவிடுருவெடுத்திவெதனைமுன்னை
வினைசுருக்கிருபை மந்தளிக்கவல்ல துன்னைபடருப மெய்பன் பொ
ன்னமடலவனடி தன்னைப்பணிந்தார பிறவிக்காப்பதனிந்து டோம
பின்னை

நிந்தாஸதுதி

சிந்தனம்-(1)-1-ஆர 1-ஆர்தாளம்

பலவன்

என்னததுணிவாய்நான் பயப்பட்டுமலவன துன்
னினைபடிப்பணிவேன் ஸபா

அபுபலவன்

பொன்னம்பலவாணனைமுன்னமுன்றனைப்பாடும்
புலவனைநீவிழுங்கும் புதுநாணயக்கேட்டிருந்தான் என்ன

சாணங்கன.

க. காங்கிறமாடொன்றுவாணிலில்லேவெதே பாபபுமபு புயிநு பக்க
முந்தாவுதே, பெய்யு புது மடமுன் பரின்னுமுலாவுதே பிடித்த
கைமானண்டமவெடித்தெட்டெடுத்தி

உ. கொழுதுவிட்டே நங்கு மதற் செழப்பாரு மன ஹாறுமபு கொடியி
திலலைக்காடுகீகுடியிருந் பபொடிப்பு ஸுமித்திருக்கா கெப்போ
துமுனதுநெஞ்சிற்கருப்பு வுனைததான்பித்தனென்பதைநினைக்
தாற்றேன்றுமவெறுப்பு

க. ஆதியின்மாலயனும்வடிமுடி தேடுவோனை வாயியந்த மில்லாநி
ன்றருமறைபாடு விவாசனபாத்தமதியைபாட மீதினிற் குடுவோ
னைபாததைதுக்கிப பொன்னமடலததி னினமுதிவோனை,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ராமபொதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

விமம்பலமாகி நீர்தரமாநீர்

வேளைபொல்லாப்பாகியே

அதுபல்லவி

காடுக்காணியாகியோரோடுங்

கையிற் கொண்டரோ

கனகசபைபாதரோபனக

பூவுண்ணாரே விடு

சுரணங்கள்

க. உளக்கனியாய்பல வுயிர்களிக்கும்படி-தா-ன்னத்திர மைத்துன
ன்வந்தருகிலிருந்து இளகநியாமற்செந்நெலீராழியாலறத்தை
யளக்குஞ்சீமாட்டி சொந்தமனையாட்டியாயிருந்து விடு

உ. சுட்டும்பற்பலநிதிக்கேல்லாந் தலைவனாகச் சூட்டும் குபேரநீந
காத்தோழனென்றிருந்தும், பூட்டகம்வெளியாச்சே புலிபாம்
புக்குள்ளேயுறை னுட்டமெல்லாமடங்கியுரையுடம்பானீரையா

ங. வெள்ளையிலுக்கைப் பார்த்தால் மேல்பூச்சல்லாம லுள்ளிலு
புறம்பிது மொன்றிலுமில்லையே, என்னிலெண்ணெய்போ செங்
குமிருப்பேனென் றொருக்காலே துள்ளிக்கத்தாடினீரே சொர்
னசபைபாதரே விடு 15

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுவராஷ்டிரப-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபிழைப்புன்றன்பிழைப்பையா யிதை

யெண்ணிப்பார்த்தாலார்க்கும்பழிப்பையா

அதுபல்லவி.

அன்னங்கண்டநியாமற்

சொருபமும்மாகினீர்

ஆட்டையெடுத்துத் துணிந்

தம்பலமேறினீர் எண்

சுரணங்கள்.

க. கூடைமண்குமர் துண்ணப்பரிந்திரே முனிவர்கொண்டபெண்க
ளேத்துகிலுரிந்திரே, ஒடுகுத்திரந்துண்டு திரிந்திரேபசியாலொ
ருவன்பிள்ளையைக்கழுத்தறிந்திரே, வேடனாகிவிஜயன் வில்லா
லடிபட்டிரே காடேகுடியிருப்பாக் கல்லாலடிபட்டிரே எண்

உ. பெண்டாட்டிமுழுநீலிதானுச்சே பெற்ற பிள்ளைதகப்பன் சாயி
யார்ப்போச்சே, பாண்டாமத்துன்ன தாகனென்னும் பேச்சே
யாறும் பழிப்புக்கிடமாச்சாம் பலமேற்பூச்சே, அண்டர்க்கரிய
கத்தையாடியுமுமக்கிங்கே எண்டிக்கடியமுவாயிரத்தினி லொ
ருபங்கே என்ன

௩ மலைவெடனெச்சிலைத்தின்றிரே குதிரைமாராடிமழுவந்தி
ன்றிரே, விலைமாதிடநுதற்துது சென்றிரே - வெட்கமங்ங்டி
சை நாககொன்றிரே, தலையிற் சோமணந்தண்ணிக் களவுசெய்
தெகெதிரே, தலையிற்பாதி சோமனைதரித்துத் தொடுத்திரே

கீர்த்தனம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

உம்மைப்போலாட்டைபெடுத்தம்பலத்திறபா
ரொருவரைக்காணேனையா

அநுபல்லவி

செம்மைமலர்நதிருவாமுஞ்
தின்னுமலொருபிள்ளை

சிகம்பரநாதரீர
சொன்றபழிகாரரே (உம்)

சரணங்கள்

௧ யானைத்தோல்புலித்தோலாடை யுண்டத்நாட்கியழல்-வல்லா
லெலும்பைகோர்த் தணிந்ததற்குடிசை மலைச்சையிற் பிடி
த்த வாரேயுமக்குத்தாட்சி-மழுவெடுத்தது மெய்யரச்சோ
கழுக்குக்கெற்றகண்காட்சி உம்

௨ கிடையிற்கிடந்தவாயனடிவய மெள்ளத்தேடிக்கிடும் போது
மச்சானென்றொட்டினீருறவாடி அடவிப்புலியுமபாம்பு மறிந்
தொருமித்துக்கூடி பாட்டுக்காலுக்கெட்டுப் போட்டிருக்குதே
நாடி உம்

௩ வெற்றிலைவிஜயன்பன்றி விரும்பியடிபட்டிரே-வேடன்வாய்த்
தசையெச்சிலவேண்டிருசிகண்டிரே - சிற்றிடைச்சியைப்பாசஞ்
சேர்த்துத்தானேகொண்டிரே சிதம்பிரேசரேயாட்ட ற்றிருமே
னிதுவண்டிரே உமகள்

கீர்த்தனம்இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வயிரமுன்றநெஞ்சிலேயிருப்ப
தென்னகாரணத்திற்கையா

அநுபல்லவி.

தன்னந்தனியனாகிப் பொன்னம்பலநேசனே
சலப்பிரளயகாலத்திற் சர்வசங்காரஞ்செய்கும் இன்

சரணங்கள்

௧ கருப்புவிழ்மதன்சண்டைக்கெதிர்த்தபோது - மனக் கறுப்புத்
திரகண்ணால் வதைத்தனாவும் நெருப்புப்போலேசிறி வந்திடுங்

கொடுங்காலனிலத்தி லலறிவிழ வுதைத்ததும் மருப்புக்கரிவ
யிற்றைககிழித்துப்போர்த்ததும்பொல்லா - மருத்துவனருயிர்
சிதைத்ததவும், பொருப்பைப் பறித்தகைக் குமாணக்கால்
நகநகந் ஸ்ருமிதனிலநகம் புதைத்துவும் போதாமல் இன்

உ. சேரலர்திரிபுரம்வெந்துநீறுநீறாகச் சிரித்துமனதிற்படி முடித்
ததுவும், வேருடனருக்கைபல்முறிந்து பலபலென்று விழுந்
திடககன்னததிலடித்ததும், யாரையுஞ் செயம்பண்ணித் திக்
சூலிசையன்பெற்ற வந்தகாசூரனை மடித்ததுவும், கோரகரிங்
கததை வீரசிமபுள்ளாய்வந்து கொத்தியிழுத்தாரத்தந குடித்
ததுவும்பறறாமல் இன்

ஈ. தன்னைமறந்துதை மிகுந்துமனஞ்செய் தக்கன் தலையையறிந்து
தழிவிறீந்ததுப, பின்னும்தக்கனுக்கு பருகனென்னுஞ்சர்
திரான்பிலனெடுகிடக் காலாற்றேய்த்ததுவும், அன்னைநதனைப்
பரிவாயேறுமகரமன்றலை யைந்திலொன்றை யறுத்துசசாய்த
ததுவும், வன்னிடிலவாவுள்ள பொன்னம்பலவாணரே வலிய
சசலந்நரேராபத்ததுவுமல்லாமல் இன் கஅ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்நேரமுமொருகாலத்துக்கி கொண்டிக்கொண்
டிருக்கிறவகையெதையா

அதுபல்லவி

பொன்னாடாபேறறுநதொல்லை நன்னாரேத்துநிலலைப்
பொன்னயபலவாணரே யின்னந்தானுமுன்றாமல் எந்

சரணங்கள்

எககியநெருப்பி க கக்கள் வீட்டினடந்தோ-எமலைவுதை
ததபோதென்கருக்கேரிநொநதோ சிக்கெனவேபிடித்துச்சர்
திராநிலத்திறேயத்தபோதினிலுறைத்தோ, சிக்கிரசாமுண்
டியுடனவாதுகாடியசைந்தோ உண்டநஞ்சுடம்பெங்கு மூரி
கால்வழிவந்நோ தக்கபலிபாம்பிருவாக்குங் கூத்தாடியாடச்
சலித்தத்தானொபொற்பாதம் வலித்துத்தானே தேவரீர் எந்

பொருட்பெண்ணிடத்திற்சந்து போனத்தினுற் றுவண்ணோ
பொல்லா-புயலகன்மேல்வைத்த போதினில்கலிகண்டோ, அ
ருக்கனனுடன்சுட்டிக்கீழ்மேலாய்விழுந்தபோதெதிர்த்தார்பு
புரண்டோ,சிரசிறநண்ணிரேறித் தேகத்தில்வாதன்கொண்டே

சேர்க்குந்தோழன்போனும் கேற்கமுடமுண்ம - எருதி
ன்மேலொருகிறுறுமாய்புரண்டோ என்

ந. மலைவிலிலடிவைத்து வளைக்க மக்களிற்றிடோ வாணோர்வண
ங்கும்போதுமகுடமுடிகள் பட்டோநலமிசுகுறிலை விட்டெழுந
தருளித்தில்லையி னடந்தருவத்தைத்தொட்டே கலகென்னு
ம்பொற்சிலம்பமுநதிக்கால்வனித்திட்டோ - கடிபவரகனபந
துமுடிமேலுறுத்திநட்டோ பலபலனிதத்தி லெவயிகத்தோவ
றியென் பொன்னம்பல விலாசமீர இல்லைத்தலநீடாசமீர நீ
கான என் னக

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேவநாதா-சாபபுதாளம்

பல்லவி

இதைவிடக்குதிதுகூத்தாடினாறு
மூயாரிரத்திலோர்பங்குமங்கே

அதுபல்லவி

பொதுவினிலாடினால் விடுவாரோநாகத்ததைப்-பூண்டவரேதில்
லைத்தாண்டவரேயும்க் கதிசப்பங்குக்கிடங்காணோமுமமிடபங்கி ல
ரைப்பங்கு கணையுமோர்வரைப்பெண்ணுக்களித்திரே இதை

சரணங்கள்

க. தெண்டிசைக் கங்கையை கிரசின்மேலேதெக்கித் - சிங்களைக்க
திரைச்செந்தியை மக்கண்ணாக்கி எண்டிசைத்தலைவருந்தொழு
திடமான்மழு-வேந்தித் தென்றிசைநோக்கி, விண்மூலத்தோ
ண்டமெங்குமோசைபோக்கி மிகவுங்குமிழுவீரவிருதாங்கண்
கணிவீதகி - அண்பரியமுயலின் மேலோருசாற்றாக்கி - பசைந்
தந்தைசந்தொருசாலை கசந்துதூக்கித்தூக்கி இதை

உ. படர்ந்தசடைகளிருபக்கமுந் துவனடாப் பாதிப்பிறைகுலு
ங்கக்காதிற்குழையுமாட நடந்துகட்டியஞ்சொல்லி நந்திமதத
ளந்தட்டநாரதர்யாழ்பாட தொடர்ந்தவைன்முகந்தானாகதூக்
கிப்பண்ணெடுபோடச சுமக்குஞ் சேட.னுமுடிதுளக்கெளித்
துவாட, இடந்தெரிய தெங்குமடர்ந்து பூமழை மூடயவிந்திரா
தியரும்பார்க்கவந்துகூட்டங்கூட இதை

ங. வெம்புலித்தோளாடைவிளக்கி மரையிற்றேண மெலிவுமயர்ந்
தொருபார்ப்பு புடிபுறத்திடுகு நந்திராய்வாதுக்காடுகி

ன்றபத்ரகாளிமனதுநாண, பம்பைமல்லரிதுந்துயிரதியாய
வேண-பல்லியமாற்பரிக்ஷப் பலரும்வந்தடிபேண, நம்பினவரை
க்ஷாக்குஞ்செம்மொன் னம்பலவாரநாதரேரீர்கொண்டகாதவி
சுண்காண இதை ௨௦

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அம்பலதாடிமடிப்பென்பதையும்மிடத்தி
லறிந்தேனறிந்தேன் ஐயா

அதுபல்லவி.

வம்பனிழுகுழுகொன்றைகுடுஞ் சிதம்பரேசரேயுமது
மார்க்கத்தைபெல்லாமுன்றிப் பார்க்கப்போனால்கூத்தாச்சீச அம்
சுரணங்கள்.

க பொன்னுருட்டிபிறநாமைத்துணைக் கருமைப்-பிள்ளையைப்பா
ப்பெண்டுகொடுத்தம்மாளைக் கழுந்தையறுத்துவிட்டிரே உமக்
குண்டானகுணத்தானே வேகமெல்லாங்கற்றோன்றன் ஒருத
லைதனைக்கொய்துவிட்டிரேசடைப் பண்டாரம்போல்வந்துகுழ
ந்தையறுத்துண்ட பசியாளியென்றெவரும் பழிக்கத்தலை
ப்பட்டிரே அம்ப

உ போரிட்டெடுத்தருகில்வந்த முப்புறத்தாரைப் - புன்சிரிப்பா
லேகுடிசெடுத்திரே, வயதிரெட்டும்நிறைந்தபின் மார்க்கண்ட
னைத்தொடர்தவேமனைச் சொற்புரட்டினுற்றடுத்திரே, முரி
வோரிட்டதுடன்சேருகாதர்கண் மயக்கங்கொண்டுகுலைந்
கிடவோ-மெடுத்திரே பன்றி வீரிட்டுவரும்போது கூரிட்டக
ணைதொட விஜயனுடன் வேடன் போல் வீண்சண்டைவிதாடுத்
திரே. அம்ப

௩ செம்மனக்கிழனிதந்திடும் பிட்டைதின்று வேலைசெய்யாமல்வி
னையாடிருக்கிரே, அகற்கும்மைப்பிரம்பினுலே யரசனடித்தா
லனைத்துயிர்க்குபடிபடவிடுத்திரே, எங்களம்மைசுவகாமியினை
பிரியாதிருந்துமழுந்தச் சிரசிலோர் பெண்மதித்திடமே, அன்பர்
தம்மைவந்தாண்டருளுஞ் சிதம்பரேசரேரீர்தான் தாண்டமுய
லகினைத்திண்டியே மிதித்திரே அம்ப ௨௧

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கருட்டி-சாம்புநாணம்

பல்லவி

ஏதுக்கித்தனைமோடிதாணும்நென்றெனேபா

அருங்கல்லவி

பாதிப்பிறையைச்சடைபிற்றரித்தபரமகீர்த்திலைப்பதிருட்டேசகே ஏ

சரணங்கள்

க ஆட்டுக்காலெடுத் தம்பலத்தினின்றீ ரதனைச் சொன்னேனே லுற்றை-மாட்டுக்கார வென்றாருட னாவிலும்வாய்மதஞ் சொன்னேனேதலை ஓட்டிலே யிரந்துவாடிசொ ள் ததவுண்மையைச் சொன்னேனே, பல்லைக்காட்டிலே முப்புரத்தார்முன்னேநின் றதையுமெச்சி லுண்டதையுஞ்சொன்னேனே ஏ

உ சாதியுந்தப்பனுயிலலாத் தனியரென்றேனே, பெண்ணுற்பாதி யுடம்பாகிக்களஞஞ் சமநகிட்டபறையெனிறேனே சாதியேத மாய்ப்பின்னைச் குறையிடெழிற் றெனே, மறையோதியெனங்கு நட்டேசகேயுந்நாணம்என்பாரு மில்லாத தப்பினியெனேனே. ஏது

௩ அமுந்தலேபிரம்படிபட்ட கனியாளரென்றேனே - தகை-கழி ந்தவெள்ளெ லும்பணிந்த பரித்தியக்காரென்றேனே, கட்டப் பழந்துணியினறித தோலுடுக்கைப் பழுப்புச் சொன்னேனே, சிறுகுழந்தையைக்கொல்ல ஆண்டியாய்வந்த திருட்டெல்லாம் வெளியிட்டுச்சொன்னேனே ஏதுக்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேவாரகவுணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பாருங்கள்வந்து-பாருங்கள்ஈட்டுது பாம்புபிடாரினைபே

அருங்கல்லவி

ஆருங்காணவேதிலை

யம்பலத்திலேவடிக்கை

யாலேபதமுயலோன்

மேலேவடிக்கை பா

சரணங்கள்.

க ஆருரிப்புற்றிடமமர்ந்திருந்தனம்பெச்ச ஆபரணமாய்மெய்யில னிரத்தனம்விண்பெச்சு, பாருரிஷ்விடமுண்ட கதையையச்சொன் னாலேச்சு கைச்சிலைக்குக்கட்டிபுகட்டியது மெனஞ்ச்ச பாரு

உ தகைத்தகாவித்தைகற்றதனாலென்ன எற்றமெல்லாம்வல்லகித் தனையுமென்ன, சகலமந்திரத்திற்குத் தலைவனாகியுமென்ன த லையி, கடிக்கேற்ற பச்சிலைவைத்திருந்தனென்ன பாருங்

க. மைக்கண்மடநலதகானக கைக்குள்மழுவைவைத்து மாயவுயி
ராய் பந்தைக்காயச்செட்டில்மறைத்துத், தக்கதொழிலுக்கேற்
றசெய்க்கைகைத்தரித்துச் சபைக்கேற்றாகுத்தாடச் சமர்த்தனை
ன்பதையுற்றுப். பாருங்கள்

நிந்தாஸ்துதி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரிபத்துக்கிந்த பேயரண்டிசை

இச்சைகொண்டாய் மகளே

அரபல்லவி

தன்னேரொருவரில்லாப் பொன்னம்பல வங்கண்ணி

தழலைக் கட்டியெவர்க்குந் தழலைக்கூட்டுவதனை

என்

சரணங்கள்.

க. காழ்நகரமட்டிவிட வந்திலாமல், வேட்காவெழுந்தயொரு
மாடேயல்லாமல், ஒடிபிந்தான் பரிநில்லாமற் பின்னுமுண்டா
யெனச்சிலை வேண்டாபென்று சற்றுஞ்சொல்லாமல் ஓர்ந்துபா
ர்த்தாலுருவருவந்தங்கெவரானே-பேர்த்தபட்டை விருப்பிப்பிர
ம்படிபடுவானே, சார்த்தவரையம்பலந் தனிலேற்றிவிடுவானே-
தீர்த்தபட்செற்றியிற் நிருநீற்றையிடுவானே சன்

உ. சமர்த்தாய்த்தொட்டான்மைதேடவறியாயோ-இந்தத்தப்பிலி
மேலாசையைபெறியாயோ இமப்புரட்டெனன்பதும் குறியா
யோ-மழுவெகுகும் வன்னெஞ்சனென்படுண்ணித் தான்பிரி
யாயோ, ஏலாதுசொன்னேனிசமென்றெண்ணுவாயேன் சொல்
லை-மேலேகொள்ளாதே கொண்டால்வருமேயதிக்கல்லேபோலே
யல்லாமலுள்ளோ புட்டிக்காட்டினுந்நிலை தோலேபல்லாமலுடு
க்கத் துணையொன்றவனுக்கிலை. என்

ங. குதிரைமாராடினயெத்தனடி மெத்தக் கொஞ்சமடிபுடையபித்
தனடி, முதுமைமீனமையில்லாச்சுத்தனடியு சை - முடிக்குயொ
ருபெண்டுகையடக்குஞ் சமர்த்தனடி முன்னமகைதது செய்
தான்முப்புரத்தாரைமோசம் என்னசொல்லியுமுனக்கே னவறு
டனேசம் அன்னவகண்டறிவதற்குதினம் பிரயாசம்பொன்ன
ம்பலையுட் புருந்துபார்த்தாலாகாசம் என்

உ

அமுதமயம்.

சிவாமியம்மைபேரில் கீர்த்தனம்.

ஸ்ரீ-ம்-நாராயண-ஆதித்யா

பல்லவி.

எனின்தப்பராசு-வெழைமீதினுனக் கொன்னவம்மோவம்மா

அதுபல்லவி.

பரவந்துவியழமுன்கனிர்கயட்பாயும்புவிசைசிலிராயன் நிறைமுகன்
வானிநதிரவகுருமுலானந்தரீடா வாரமுறுஞ்சுவகாராவருதி

சரணங்கள்.

க. துக்கசாகரத்தழமுதிருநா வியழியாவிழனிச்சமுலிலைந்
தலைந்துழநுத் தொழினினையாழ்வின் யக்கந்தனிலெனக்குத
வியுணையன்நிவேறிலன் ஒழியாப்பாரப்பெருஞ் சமுசாரச்சமை
விட்டுத்தேறிலன் அதனாற், நிகருவேறில்லைவருமைக்காவிட
போதீர்த்திடாவிடற்பாந்தவர்குட்பொப்பா, மகமண்கொற்பெற்
றகையாருகமுமொறுப்பா வருத்தஞ்சொன்னாற்கொடைமறைத்
தன்னக்கொப்பா. எனி

உ. சொல்லுமுடிசிற வெல்லாமனதின்னினசாரமோமுடியச்சோதிக்க
மென்னஞ்சாதிப்பதும் பசுபாநமோ கல்லதல்ல வுணக்கிதுவும்
நான்செய்தநேரமோ என்னையினினமுதவிடுவதுணக்கலங்கா
ரமோ, சொல்லச்சொல்லம் கல்லுநகரையுமுன்னெஞ் சங்கரை
யாடியோடியபழியருமாடி செய்தாய்கீய அலலன்னினை தொலைத
தான்வருவாயே அடிமைப்படைத்தவர்க்கு எகமடனறிய

ங. பிஞ்சுமதித்தவலஞ்சிபெனுமராமியேகையாப்பிடிக்குமொரு
குறக்கொடிக்குமவாய்த்த நன்மாமியே தஞ்சமெனுமடியார்களி
டத்துறைவாமியே கொன்றைத்-தாமமணிகதிமேம சபையொ
ருவரைச் செய்திடேன்றுதி அஞ்செலஞ்செலன் ருளவேவிதிய
சட்டை விரிச்செய்தவனைத்துமபெண்மதி எனி

மாரிமுத்தாப்பிள்ளைபாடிய கீர்த்தனம்-முற்றிற்று.

உ

சீர்காழி.

அருணாசலக்கவிராயர் பாடியது.

சீர்த்தனம்-இ-ம்-சவுராஷ்டி மீ-ஆதிதாளம்

தில்லைத்தலம்பேரலே
தெய்வஸ்தலங்களுண்டோ

சொல்லப்புளிமீதில்
நாளும்.

அநுபல்லவி.

சொல்லுந்தொள்ளாரிந் தீதாணனுற்றென்பது தூயகலை
நிரைபாத்திரம்எங்கும்பேய்வருமோர்கலைமாத்திரம்ஆக
வாயிரமாஞ்சிலக்கேத்திரம்.

தில்லை

சுரணங்கள்.

க பத்திமணிக்கோபுரத்தைக் கண்டாற்சிவபத்தியிலேமனன் தூக்
கும்அதை, உய்த்துவாவாச்சிதம்பரிசுத்த முள்ளேசிவஞானன்
தெக்கும் அந்தநெற்றியிற்பூதிப்பொடித் தூள்கள் பட்டாலும்
நீங்காப்பிணி பெயல்ல மீக்கும்வந்து சற்றேழிதிர்தா லுயெல்ல
வர்க்குஞ்சிவ தன்மநினைவையுண்டாக்கும் பூர்வகன்மவினைகளை
ப்போக்கும் மறுஜென்மமெடாமலேகாக்கும் தில்லை

உ கங்கைசிவகாமசுந்தரிக்காணவே நன்மையிலே நிலைகாட்டும்மஹா
லிங்கத்திருமூலகாதரைசேவிக்க நெஞ்சுக்கவலையை யோட்டும்,
ஆறங்கசபைதனைக் கண்களாற் காணவே அற்புதந்தானேபாரா
ட்டிஞ் சற்றுஞ்சுகங்கையில்லாச் சிவகங்கையின் முழுகியேஸ்தா
னஞ்செய்வார்க்கின்பங் காட்டுஞ்சிவஞானந்தப்பாமலே கடடும்
முத்தியானந்தத்திலே முழுக்காட்டும் தில்லை

உ கோடிமறையாலுஞ்சொல்லிமுடியுமோ கோடானகோடியுல்லா
சம்ஸுயன் ஆடியபாதம்பணியாதபேருக்கதைவிட லேனுண்டோ
மோசம் நாளுந்தேடியமுவரும் தேவரும்வந்து தினகியநாலுநி
க்கும் விலாசம் ஒருக்காலும்வரா தொம்பாசம் இதுவே பூலோக
கவிலாசம். தில்லைத்

உ

சிவமயம்

இஃது வயித்தீசரன் கோயில்

குமாரசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

—*—

சொறகட்டு அர்த்தமுள்ள கீர்த்தனம்

இ-ம்-ரெராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆடவெறித்தபாதம் நம்மையாவெடுகதபாதம்

ஆறுபல்லவி

தோடவிழஞ்சுவாவி

சுப்திலலைநடராஜர்

சுகமிழைத்தயிரை

வருகதும்பஞ்சமலத்

தொந்தோர் தொந்தோர் மென்

ருடவெடுத்த

சுரணங்கள்.

க பறவைறுழைந்திங்குடம்பை அரவுரிபோறபவசாககிலுமுலு
டம்பை உருகியெலும் மடமைமாற்றி வி ய வநியுளஞ்செல்
லாமலேதேற்றி கரையேற்றி மற சிறையெனற வெற்றிக்கழல்
கண்ணீரென்ன மலர்க்கை யேந்தும் வண்ணிதக உதகவெனசரு
வசாட்சியாய நின்று நடனந்தொழுவா கிகபாசெலவந்தகுந்
தகுந் தகுந்தகுந் தகுந்தகுந் தகுநென ருடவெடுத்த

உ பொய்வகைமதங்களைப் போககிவேடமுபநீறும் பொருளென்
னுமெய்மையையுண்டாக்கித் தெய்வத்தொழிலைந் திலங்கத்
தேலிலேமைத்த திருவருட்பார்வைதுலங்கக் கவிலிலங்கத்துய்
யமலர்ச்சிலம்பு கலின்கலிலென்னச் சுரருந்முனியரருமஜெய
ஜெய ஜெயெனச் சைவவைதிகசிவமயம் மெய்கண்டதெய்வந்
தார்தார் தார்தார் தார்தார் தார்தார் தார்தார்தாமென்

ங பரிசதகோடி போற்றோன்றி யொரு பொற்பாதபதுமம்முயல
கன்மேலுன்றி இருவரின்னிசையாழ்பாடப் புனியும் பாம்பு
மேத்திவணங்கிக் கொண்டாடச்சுருதிசுடத் திருமலைக்கந்தனு
ந் தந்தனுந்தாவெனச் சிந்திகுமரன்மாலயன் தார்தாவென

வொருதுடியன் பிலர்க்குநதெரிசித்தளவில்லி மென் மென் மென்
மென்மென் மென்மென் மென்மென்மென்மென்மென் ருடவெ ௨௯

நிந்தாஸ்துதி

கீர்த்தனமஇ-15-பரஸ்-வகதாளம்

பல்லவி.

திருக்கத்திற்குத் துணிர் தம்பலத்தில் வந்துமின்னந்
திருமறைவெவசாலனும் ஐயரே

அறுபல்லவி.

பருங்குவுருட்டின சடைமீதுலொருத்தியை
வைத்துக்கொண்டேமெய்தி மறைத்தால்மறைக்கலாமே திரு

4 அணுகசன்

க ஆதிக்கமையாட்டி பாகியுடம் பாணத்தை யரிவரர்களுகுள்
ளோர்யாரும்யாதுக்காண்டி காலசந்துபோனத்தைநீர்மறைப்ப
தெப்படியெண்ணிப்பாரும் போதாக்குறைக்கு மூத்தமகன்க
ற்சப்பாணிப்பாறபுதுமையின் மேலுண்டோவயிறம்பெறுவ
பிறு ஏதுகல்கன்றுமெல்லலாஞ் சமாதானத் தேவரிருக்குமி
டம் வெளியென்றி க்ருஞ்செல்லுதேநீர் திருத்

௨ இஷ்டமாயன்னம் பாலிருக்கத்தலையோட்டினிவிரந்தித்தனெ
ன்றசொல்லடங்குமே சட்டஞ் சட்டமொருகண்ணில்லாதவ
னென்றுதாணியோ சொல்லும்வார்த்தை மடங்குமோபிட்டு
க்கொருத்தி கவியாளர் சமங்கதைப் பிரம்பினாடிபட்டபே
ச்சொளிக் குமோ வெருசுட்டியிற் கொக்கவித்தவேடனையின்
றும் தலைக்கறிதையுண்டுஞ்சைவமுதல்வனென்றந் திருக்

௩ ஹ ஹர சோவணமு மோடுந்திருடனீரென்பவர்வாயைநான்
மூடலாமோ, உரைபெற்றதிருக்கோவையுரைத்தசெந்தமிழ்க்
சோவை யுட்கொண்டதும்மை விட்டுப்போமோ ஒருவரறிந்
தாலல்லோ ரகசிய மூவாயிரவ ரறிந்திருந்துமென்றும் ரகசிய
மோ, தெரிசித்தவர்க்குமுத்தி யளிக்குஞ்சிலரே திருமலைக்குக
தாசன் றமிழ்க்கனுகலமே திருக்

உ

குப்பையபிள்வரி பாடியது.

—*—

கீர்த்தனம்-இ-ப-நா தநாமக்கிரியை-ஆசிரியம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேண்டும் சனகசபைதெரிசிக்கவேண்டும்

அதுபல்லவி

தெரிசிக்கபொழுதங்கடே

காழுத்திபெறலாகும்

பாதத்துடனையனவாதக

தாண்டவரூபம் தெரி

ரணங்கள்

க சாதிரம்ஆறுநல்லவேகம் மகிழ்றா ஸை சாயமிருபுருதெட்டா
கழு மென்பெரும்கும்கொற்றிடபதினென்புராணஞ்சிறு ஸாறுச
திரம்பொருந்தியகலையறு அது பாகத்திலுள்ளுந்நாபாழு
ம்வினாடியும் ஆற்றினுமுடி ஆணியிற் பார்ப்பவருபததிர
யிரமா மிருநாற்றிருபதனாறு புலவஞ் சுந்நவருவ கமலந்தேற்
றுந்தத்துவந்தொண்ணுற்றுமும் பலசணிவாகல் தொடரொன்பது
கும்பமடா விருந்ததினபம்கொடுக்குஞ்சிறீரோடு மாரிரத்தெட்டுவடு
கருமேனாடு சுவாசமுந்தோயலே விருபத்தொராயிரத் தறுநாறும்
சேயமெனும் நமச்சுவாயப்படிமுள்ளின்னு தெரிசிக்க

உ கங்கைமதியமுந் தரித்தசடைமுடியும் கத்த தெற்றிநிற்
வையுதித்ததிருவெண்ணீறும், பங்கயவதனமும புருவச் சிலைமுக்க
ண்ணும் பதிர்தகாதிருண்டலமகித்தவினையெல்லா தங்குமுண்ட
விடமும மார்பிற்பணியுந் தொங்கு பென்வடமுமாபுரணமுஞ்செ
ங்கையின்மழுமானு முடுக்கைகடருக முஞ்சுவைதபீதாம்பரமுங்கு
விர்தவிடையழுகும்ங்கையுமைபாபதிட்டகினின் மனமகிழ்நாக
ரீகமுந்தங்கத் தேகமொருபுறமும் கவகிண்டனியுந் தவண் நடச்சில
மபுபாதவேலையுமபுண்ணியவமிநாமம் முயலகணமேலாடும்பொரு
ருளிருவர் தெடுங்காதத்தையன்புகடும்னபேசண்டு தெரிசிக்க

ந இரணியவன்மன்வெண்பினிதீர வேமன மிரங்கக்கருணபொ
ழிவரங்கருடபவனை ஒருமுனிமகனுடிகே யுபரப்பெயாகதிதன்னையுரி
மையுடனழைத்துப் பருகவளித்தவண் யநிமகனறனையெதெற்றிநிழி
யாலெரிசெத்ததவனையே முத்துத்தாண்டவாசாரமான கவிசுருத்தரு
பதங்கொடுத்தசோனைச் சந்தமடியவரவநுவணங்கின்றுபரவுஞ்
சுவனைச் செஞ்சொலமிந்தகவிதுதிசெய் பையரவணிந்தோனையை
கம்பணிந்தோனைப்பகரும்மெய்யருனை மூவாயிரவர்க்குமரும்பொரு
ளைக்கர்வன்னிபுபாசந்தனிற் படாமனேசுமராக ரட்சிக்கும் மாசிலாத
நடராஜன்மூர்த்தியைநித்தந் தெரிசிக்க க

சாப்பதி முதலியார் பாடியது.

நீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தாண்டவஞ்செய்யும் வகைக்கேளும் எங்கள்நடேசர்
தாண்டவஞ்செய்யும் வகைக்கேளும்

அறுபல்லவி.

வேண்டிவரம்அடியார்க் கீண்டஅருளும்எங்கள்
ஆண்டவன் அரவணிபூண்டவன்சிற்சபையில் தான்
சரணங்கள்.

- க ஓதானந்தத்தாண்டவமொன்றும் நாளும்
உம்பர்கள்நொழுஞ்சபாதாண்டவமென்றும்
நீதிக்கவுரிதாண்டவமொன் றோடும்
திரிபுரத்தையெரித்ததாண்டவமென்றும்
மோதுங்காளிதாண்டவமென்பதொன்றும் காம
முனியுமுனிவர்தாண்டவமென்பதொன்றும்
எதமில்சங்காரதாண்டவமொன் றுடனாக
ஏழாகமென்றாகமங்கள் தாமராலுரைக்கும் தான்
- உ இந்தவுகைமுதல்எல்லாம் படைக்கும்
எடுததுவலககரத்திறம்ருகமென்றும்
முந்நசராசரத்தை யெல்லாம்
முளரிமலரைநிகரபயாஸ்தமென்றும்
தந்தையன்முதலோ ரெல்லாஸ்அழியச்
சங்கரஞ்செய்யும்இடக்கையமாநியென்றும்
எந்தஉயிரகரையும் மறைக்குவீசங்கை
எடுத்தாள்முத்திருமென்றும்படிக்கும் தான்
- ஈ கசரமதஞ்ஞக வடிவாம்மகரம்
கல்லஅபயகரத்தின்வடிவாம்
சிகரமதழுவின் வடிவாம்வகரம்
திரோபவஞ்செய்கின்றவீசுகைவடிவாம்
யதாமஅனுக்கிரகஞ் செய்யமுனம்
எடுத்தஇடக்கையின்சலிவாகுமென்றும்
தகரவிதை தனையறிந்ததொழ்த்
தகவடிவாராளும்புக்கமும்நடேசர் தாண்டக்

